

DIRECTIVE

DIRECTIVA 2008/98/CE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din 19 noiembrie 2008

privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 175 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,având în vedere avizul Comitetului Regiunilor ⁽²⁾,hotărând în conformitate cu procedura stabilită la articolul 251 din tratat ⁽³⁾,

întrucât:

(1) Directiva 2006/12/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 aprilie 2006 privind deșeurile ⁽⁴⁾ stabilește cadrul legislativ pentru manipularea deșeurilor în cadrul Comunității. Aceasta definește noțiuni de bază, precum deșeurii, valorificare și eliminare și stabilește cerințele esențiale pentru gestionarea deșeurilor, în special obligația pentru unitatea sau întreprinderea care efectuează operațiuni de gestionare a deșeurilor de a

deține o autorizație sau de a fi înregistrată și o obligație a statelor membre de a elabora planuri de gestionare a deșeurilor. Aceasta instituie, de asemenea, principii majore, cum ar fi obligația de trata deșeurile într-o manieră care să nu aibă efecte negative asupra mediului și sănătății populației, încurajarea punerii în aplicare a ierarhiei deșeurilor și, în conformitate cu principiul „poluatorul plătește”, cerința conform căreia costurile de eliminare a deșeurilor să fie suportate de către deținătorul deșeurilor, de către deținătorii anteriori sau de către producătorii produsului din care derivă deșeurile respective.

(2) Decizia nr. 1600/2002/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 iulie 2002 de stabilire a celui de-al șaselea program comunitar de acțiune pentru mediu ⁽⁵⁾ solicită extinderea sau revizuirea legislației privind deșeurile, inclusiv o clarificare a diferenței între ce este deșeu și ce nu este deșeu, precum și extinderea măsurilor pentru prevenirea generării deșeurilor și gestionarea acestora, inclusiv stabilirea de obiective.

(3) Comunicarea Comisiei din 27 mai 2003, intitulată „Strategie tematică pentru prevenirea și reciclarea deșeurilor”, a semnalat necesitatea evaluării definițiilor actuale ale noțiunilor de valorificare și eliminare, precum și necesitatea adoptării unei definiții general aplicabile pentru noțiunea de reciclare și nevoia de dezbateră a definiției noțiunii de deșeu.

(4) În rezoluția sa din 20 aprilie 2004 privind comunicarea menționată anterior ⁽⁶⁾, Parlamentul European a invitat Comisia să ia în considerare extinderea la întregul sector al deșeurilor a Directivei 96/61/CE a Consiliului din 24 septembrie 1996 privind prevenirea și controlul integrat al poluării ⁽⁷⁾. Acesta a mai solicitat Comisiei să facă o distincție clară între valorificare și eliminare și să precizeze clar diferența între ce este deșeu și ce nu.

⁽¹⁾ JO C 309, 16.12.2006, p. 55.

⁽²⁾ JO C 229, 22.9.2006, p. 1.

⁽³⁾ Avizul Parlamentului European din 13 februarie 2007 (JO C 287 E, 29.11.2007, p. 135), Poziția comună a Consiliului din 20 decembrie 2007 (JO C 71 E, 18.3.2008, p. 16), Poziția Parlamentului European din 17 iunie 2008 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 20 octombrie 2008.

⁽⁴⁾ JO L 114, 27.4.2006, p. 9.

⁽⁵⁾ JO L 242, 10.9.2002, p. 1.

⁽⁶⁾ JO C 104 E, 30.4.2004, p. 401.

⁽⁷⁾ JO L 257, 10.10.1996, p. 26. Directivă înlocuită prin Directiva 2008/1/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 24, 29.1.2008, p. 8).

- (5) În concluziile sale din 1 iulie 2004, Consiliul a solicitat Comisiei să prezinte o propunere de revizuire a unor aspecte din Directiva 75/442/CEE, abrogată și înlocuită de Directiva 2006/12/CE, pentru a clarifica diferența între ce este deșeu și ce nu, precum și diferența între valorificare și eliminare.
- (6) Primul obiectiv al oricărei politici privind deșeurile ar trebui să fie reducerea la minimum a efectelor negative ale generării și gestionării deșeurilor asupra sănătății populației și asupra mediului. Politica privind deșeurile ar trebui, de asemenea, să urmărească reducerea consumului de resurse și să favorizeze aplicarea practică a ierarhiei deșeurilor.
- (7) În Rezoluția sa din 24 februarie 1997 referitoare la o strategie comunitară privind gestionarea deșeurilor⁽¹⁾, Consiliul a confirmat faptul că prevenirea generării deșeurilor ar trebui să fie primul obiectiv al gestionării deșeurilor, precum și că reutilizarea și reciclarea materialelor ar trebui să fie preferată valorificării energetice a deșeurilor, în cazul și în măsura în care acestea sunt cele mai bune opțiuni din punct de vedere ecologic.
- (8) Este prin urmare necesar să fie reexaminată Directiva 2006/12/CE pentru a fi clarificate noțiuni de bază, cum ar fi definițiile pentru deșeuri, valorificare și eliminare, pentru a întări măsurile care trebuie luate pentru prevenirea generării deșeurilor, pentru a introduce o abordare care să ia în considerare întregul ciclu de viață al produselor și materialelor și nu doar stadiul de deșeu, precum și pentru a pune accentul pe reducerea efectelor generării și gestionării deșeurilor asupra mediului, consolidându-se astfel valoarea economică a deșeurilor. În plus, ar trebui încurajate valorificarea deșeurilor și utilizarea materialelor valorificate pentru a conserva resursele naturale. Din motive de claritate și lizibilitate, Directiva 2006/12/CE ar trebui să fie abrogată și înlocuită cu o nouă directivă.
- (9) Întrucât cele mai importante operațiuni de gestionare a deșeurilor sunt în prezent reglementate de legislația comunitară privind mediul, este important ca prezenta directivă să fie adaptată acestei abordări. Sublinierea obiectivelor de protecție a mediului stabilite la articolul 174 din tratat ar permite concentrarea atenției asupra efectelor pe care le au asupra mediului generarea și gestionarea deșeurilor, pe întreaga durată a ciclului de viață a resurselor. Prin urmare, temeiul juridic al prezentei directive ar trebui să fie articolul 175.
- (10) Bunurile mobile pe care deținătorul le aruncă sau intenționează sau este obligat să le arunce ar trebui supuse unei reglementări eficiente și coerente a tratării deșeurilor, sub rezerva anumitor excepții.
- (11) Statutul de deșeu al solurilor necontaminate excavate și al altor materiale care apar în mod natural, care sunt utilizate în alte situri decât cele de unde au fost excavate, ar trebui să fie evaluat în concordanță cu definiția deșeurilor și cu dispozițiile privind produsele secundare sau dispozițiile privind încetarea statutului de deșeu din prezenta directivă.
- (12) Regulamentul (CE) nr. 1774/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 3 octombrie 2002 de stabilire a normelor sanitare privind subprodusele de origine animală care nu sunt destinate consumului uman⁽²⁾ prevede, printre altele, controale proporționale privind colectarea, transportarea, prelucrarea, utilizarea și eliminarea tuturor subproduselor de origine animală, inclusiv a deșeurilor de origine animală, astfel încât aceasta să nu prezinte un risc pentru sănătatea publică și sănătatea animalelor. Prin urmare, este necesară clarificarea legăturii cu regulamentul respectiv, evitându-se dubla reglementare prin excluderea din domeniul de aplicare al prezentei directive a subproduselor de origine animală, în cazul în care sunt destinate unor utilizări care nu sunt considerate operațiuni de tratare a deșeurilor.
- (13) Pe baza experienței dobândite în aplicarea Regulamentului (CE) nr. 1774/2002, este necesară clarificarea domeniului de aplicare a legislației privind deșeurile și a dispozițiilor prevăzute de aceasta, referitoare la deșeurile periculoase, în ceea ce privește subprodusele de origine animală, reglementate de Regulamentul (CE) nr. 1774/2002. În cazul în care subprodusele de origine animală prezintă potențiale riscuri pentru sănătate, instrumentul juridic adecvat pentru abordarea acestora este Regulamentul (CE) nr. 1774/2002, și ar trebui evitate suprapunerii inutile cu legislația privind deșeurile.
- (14) Clasificarea deșeurilor ca periculoase ar trebui să se bazeze, printre altele, pe legislația comunitară în materie de substanțe chimice, în special în privința clasificării preparatelor ca preparate periculoase, inclusiv în ceea ce privește valorile concentrației limită utilizate în scopul acestei clasificări. Deșeurile periculoase ar trebui să fie reglementate conform unor norme stricte, pentru a preveni sau limita, pe cât posibil, potențialele efecte negative asupra mediului și asupra sănătății populației rezultate în urma unei gestionări necorespunzătoare. În plus, este necesară menținerea sistemului prin care au fost clasificate deșeurile și deșeurile periculoase în conformitate cu lista tipurilor de deșeuri, astfel cum a fost stabilită ultima dată prin Decizia 2000/532/CE a Comisiei⁽³⁾, pentru a încuraja o clasificare armonizată a deșeurilor și pentru a se asigura determinarea armonizată a deșeurilor considerate periculoase în cadrul Comunității.

⁽²⁾ JO L 273, 10.10.2002, p. 1.

⁽³⁾ Decizia 2000/532/CE din 3 mai 2000 de înlocuire a Deciziei 94/3/CE de stabilire a unei liste de deșeuri în temeiul articolului 1 litera (a) din Directiva 75/442/CEE a Consiliului privind deșeurile și a Directivei 94/904/CE a Consiliului de stabilire a unei liste de deșeuri periculoase în temeiul articolului 1 alineatul (4) din Directiva 91/689/CEE a Consiliului privind deșeurile periculoase (JO L 226, 6.9.2000, p. 3).

⁽¹⁾ JO C 76, 11.3.1997, p. 1.

- (15) Este necesar să se facă distincția între stocarea preliminară a deșeurilor înaintea colectării, colectarea deșeurilor și stocarea acestora înaintea tratării lor. Unitățile sau întreprinderile care generează deșeuri în cursul activităților lor nu trebuie considerate ca fiind implicate în gestionarea deșeurilor și nu este necesar să obțină o autorizație de stocare a deșeurilor înaintea colectării acestora.
- (16) Prin stocarea preliminară a deșeurilor la care face referire definiția termenului „colectare” se înțelege activitatea de stocare a deșeurilor înaintea colectării lor în instalații în care deșeurile sunt descărcate în vederea pregătirii lor pentru transportarea ulterioară în scopul valorificării sau al eliminării acestora într-un loc diferit. Ar trebui să se facă distincția între stocarea preliminară a deșeurilor înaintea colectării și stocarea deșeurilor înaintea tratării, în vederea îndeplinirii obiectivului prezentei directive, în funcție de tipul de deșeuri, dimensiunea și perioada de stocare a acestora și de scopul în care sunt colectate. Această distincție ar trebui să fie făcută de către statele membre. Stocarea deșeurilor înainte de valorificare pentru o perioadă mai mare sau egală cu trei ani și stocarea deșeurilor înainte de eliminare pentru o perioadă mai mare sau egală cu un an sunt reglementate prin Directiva 1999/31/CE a Consiliului din 26 aprilie 1999 privind depozitele de deșeuri ⁽¹⁾.
- (17) Nu este necesară înregistrarea programelor de colectare a deșeurilor care nu sunt efectuate cu titlu profesional, deoarece acestea prezintă riscuri mai scăzute și contribuie la colectarea separată a deșeurilor. Exemple de astfel de programe sunt colectarea deșeurilor medicale în farmacii, programele de preluare a deșeurilor practicate de magazinele care comercializează bunuri de consum și programele colective din școli.
- (18) Ar trebui ca prezenta directivă să includă definiții ale noțiunilor de prevenire, reutilizare, pregătire pentru reutilizare, tratare și reciclare, pentru a clarifica domeniul de aplicare a acestor noțiuni.
- (19) Definițiile noțiunilor de valorificare și eliminare trebuie modificate pentru a se asigura stabilirea unei distincții clare între cele două concepte, pe baza unei diferențe reale în ceea ce privește efectele asupra mediului prin înlocuirea resurselor naturale în economie și prin recunoașterea potențialelor beneficii pentru mediu și pentru sănătatea populației ale utilizării deșeurilor ca resursă. În plus, se pot elabora orientări pentru clarificarea cazurilor în care această distincție este dificil de pus în practică sau în care clasificarea activității ca valorificare nu corespunde efectelor reale ale operațiunii asupra mediului.
- (20) Prezenta directivă ar trebui să clarifice, de asemenea, cazurile în care incinerarea deșeurilor urbane solide este eficientă din punct de vedere energetic și poate fi considerată o operațiune de valorificare.
- (21) Operațiunile de eliminare care constau în evacuarea în mări și oceane, inclusiv eliminarea în subsolul marin sunt, de asemenea, reglementate de convenții internaționale, în special de Convenția pentru prevenirea poluării marine prin deversare de deșeuri și alte materiale, încheiată la Londra la 13 noiembrie 1972, precum și protocolul din 1996 la aceasta modificat în 2006.
- (22) Nu ar trebui să existe nicio confuzie între diferitele aspecte ale definiției deșeurilor și ar trebui să se aplice proceduri adecvate, în cazul în care este necesar, subproduselor care nu sunt deșeuri, pe de o parte, sau deșeurilor care încetează de a mai fi deșeuri, pe de altă parte. În vederea specificării anumitor aspecte ale definiției deșeurilor, prezenta directivă ar trebui să clarifice:
- cazurile în care substanțele sau obiectele care rezultă dintr-un proces de producție care nu a avut ca obiectiv inițial producerea unor astfel de substanțe sau obiecte sunt subproduse și nu deșeuri. Se poate decide că o substanță nu este deșeu numai pe baza unei abordări coordonate, care se actualizează în mod regulat, și numai în cazul în care o astfel de decizie este consecventă cu protecția mediului și a sănătății populației. În cazul în care utilizarea unui subprodus este permisă în conformitate cu o autorizație de mediu sau cu norme generale de protecție a mediului, acest lucru poate fi utilizat de către statele membre ca instrument pentru a se decide că nu se așteaptă să se producă vreun efect general advers asupra mediului sau a sănătății populației; un obiect sau o substanță se consideră a fi subprodus numai dacă sunt îndeplinite anumite condiții. Întrucât subprodusele intră în categoria produselor, exportul de subproduse ar trebui să respecte cerințele legislației comunitare pertinente; și
 - cazurile în care un deșeu încetează de a mai fi considerat deșeu, stabilindu-se criteriile conform cărora se decide acest lucru astfel încât să se asigure un nivel ridicat de protecție a mediului și beneficii economice și de mediu; posibile categorii de deșeuri pentru care ar trebui să se elaboreze specificații și criterii care să determine momentul din care acestea încetează să mai fie considerate ca atare, sunt, printre altele, deșeurile provenind din activități de construcție și demolări, anumite tipuri de cenușă și zgură, fierul vechi, agregatele, anvelopele, textilele, compostul, deșeurile de hârtie și sticla. Operațiunea de valorificare prin care se realizează încetarea statutului de deșeu poate consta pur și simplu în verificarea deșeurii pentru a stabili dacă acesta îndeplinește criteriile de încetare a statutului de deșeu.
- (23) Pentru a verifica sau calcula dacă obiectivele de reciclare și valorificare stabilite prin Directiva 94/62/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 decembrie 1994 privind ambalajele și deșeurile de ambalaje ⁽²⁾, Directiva 2000/53/CE a Parlamentului European și a

⁽¹⁾ JO L 182, 16.7.1999, p. 1.

⁽²⁾ JO L 365, 31.12.1994, p. 10.

Consiliului din 18 septembrie 2000 privind vehiculele scoase din uz ⁽¹⁾, Directiva 2002/96/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 ianuarie 2003 privind deșeurile de echipamente electrice și electronice (DEEE) ⁽²⁾ și Directiva 2006/66/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 septembrie 2006 privind bateriile și acumulatorii și deșeurile de baterii și acumulatori ⁽³⁾, precum și prin alte acte legislative comunitare relevante sunt îndeplinite, cantitățile de deșeuri care au încetat de a mai fi considerate ca atare ar trebui considerate drept deșeuri reciclate și valorificate atunci când sunt îndeplinite cerințele privind reciclarea sau valorificarea din respectivele acte legislative.

- (24) Pe baza definiției deșeurilor, în vederea promovării certitudinii și consecvenței, Comisia poate adopta linii directoare prin care să se specifice, în anumite cazuri, momentul în care unele substanțe sau obiecte devin deșeuri. Astfel de orientări pot fi elaborate, printre altele, pentru echipamente electrice și electronice și pentru vehicule.
- (25) Este necesară o alocare a costurilor care să reflecte costul real de mediu al generării și gestionării deșeurilor.
- (26) Principul „poluatorul plătește” este un principiu director la nivel european și internațional. Producătorul de deșeuri și deținătorul de deșeuri ar trebui să gestioneze deșeurile în așa fel încât să garanteze un nivel ridicat de protecție a mediului și a sănătății populației.
- (27) Introducerea în prezenta directivă a răspunderii extinse a producătorului reprezintă unul dintre mijloacele de a sprijini proiectarea și producerea de bunuri care iau în considerare pe deplin și facilitează utilizarea eficientă a resurselor pe parcursul întregului lor ciclu de viață, inclusiv propria lor reparare, reutilizare, dezasamblare și reciclare fără a aduce atingere liberei circulații a bunurilor pe piața internă.
- (28) Prezenta directivă ar trebui să contribuie la realizarea de către Uniunea Europeană a obiectivului „o societate a reciclării”, urmărind evitarea generării de deșeuri și utilizarea deșeurilor ca resursă. În special, cel de-al șaselea Program comunitar de acțiune pentru mediu semnaleză necesitatea unor măsuri care să asigure trierea la sursă, colectarea și reciclarea fluxurilor de deșeuri prioritare. În conformitate cu acest obiectiv și ca modalitate de a facilita sau a ameliora potențialul de valorificare al deșeurilor, acestea ar trebuie colectate separat, în măsura în care acest lucru este posibil din punct de vedere tehnic, economic și al protecției mediului, înainte de a fi supuse unor operațiuni de valorificare care să ducă la cele mai bune rezultate globale din punct de vedere al protecției mediului. Statele membre ar trebui să încurajeze separarea compușilor periculoși din fluxurile de deșeuri dacă este necesar în vederea asigurării unei gestionări raționale din punct de vedere ecologic.

- (29) Statele membre ar trebui să sprijine utilizarea materialelor reciclate, cum ar fi hârtia recuperată, în conformitate cu ierarhia deșeurilor și în vederea realizării unei societăți a reciclării și nu ar trebui să sprijine depozitarea materialelor reciclate în depozite de deșeuri sau incinerarea acestora, atunci când acest lucru este posibil.
- (30) În vederea punerii în aplicare a principiilor precauției și acțiunii preventive enunțate la articolul 174 alineatul (2) din tratat, este necesar să se stabilească obiective generale de protecție a mediului pentru gestionarea deșeurilor în cadrul Comunității. În temeiul acestor principii, Comunitatea și statele membre trebuie să instaureze un cadru pentru prevenirea, reducerea și, în măsura posibilului, eliminarea de la bun început a surselor de poluare sau de noxe prin adoptarea unor măsuri de natură să elimine riscurile recunoscute.
- (31) Ierarhia deșeurilor stabilește în general o ordine de prioritate pentru ceea ce reprezintă cea mai bună opțiune din punct de vedere al protecției mediului în legislația și politica în materie de deșeuri, în timp ce abaterea de la o astfel de ierarhie poate fi necesară pentru fluxuri specifice de deșeuri în cazul în care se justifică, printre altele, din motive de fezabilitate tehnică, de viabilitate economică și de protecție a mediului.
- (32) Pentru a permite întregii Comunități să asigure prin mijloace proprii eliminarea deșeurilor și valorificarea deșeurilor urbane mixte colectate din gospodăriile private și pentru a permite statelor membre să acționeze individual în acest scop, este necesară înființarea unei rețele de cooperare privind instalațiile de eliminare și instalațiile pentru valorificarea deșeurilor urbane mixte colectate din gospodăriile private, ținându-se cont de condițiile geografice și de necesitatea unor instalații specializate pentru anumite tipuri de deșeuri.
- (33) În scopul aplicării Regulamentului (CE) nr. 1013/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2006 privind transferurile de deșeuri ⁽⁴⁾, deșeurile urbane mixte, astfel cum sunt menționate la articolul 3 alineatul (5) din respectivul regulament sunt în continuare considerate deșeuri urbane mixte chiar și în cazul în care au fost supuse unei operațiuni de tratare a deșeurilor care nu le-a modificat proprietățile în mod substanțial.
- (34) Este important ca deșeurile periculoase să fie etichetate în conformitate cu normele internaționale și comunitare. Cu toate acestea, în cazul în care asemenea deșeuri sunt colectate separat din gospodării, acest lucru nu ar trebui să aibă drept consecință obligația pentru proprietarii de gospodării de a prezenta documentația necesară.

⁽¹⁾ JO L 269, 21.10.2000, p. 34.

⁽²⁾ JO L 37, 13.2.2003, p. 24.

⁽³⁾ JO L 266, 26.9.2006, p. 1.

⁽⁴⁾ JO L 190, 12.7.2006, p. 1.

- (35) Este important, în conformitate cu ierarhia deșeurilor și în scopul reducerii emisiilor de gaze cu efect de seră rezultate din eliminarea deșeurilor prin depozitare, să se faciliteze colectarea separată și tratarea adecvată a biodeșeurilor în vederea producerii de compost fără riscuri pentru mediu și a altor materiale bazate pe bio-deșeuri. Comisia, în urma unei evaluări a gestionării biodeșeurilor, va prezenta, după caz, propuneri de măsuri legislative.
- (36) Se pot adopta standarde tehnice minime pentru activitățile de tratare a deșeurilor care nu intră sub incidența Directivei 96/61/CE atunci când există dovezi că acestea ar fi în beneficiul protecției sănătății populației și a mediului și în cazul în care o abordare coordonată a punerii în aplicare a respectivei directive ar asigura protecția sănătății populației și a mediului.
- (37) Este necesar să se precizeze în continuare domeniul de aplicare și conținutul obligației de stabilire a unor planuri de gestionare a deșeurilor și să se includă în procesul de elaborare sau revizuire a acestor planuri de gestionare a deșeurilor necesitatea luării în considerare a efectelor generării și gestionării deșeurilor asupra mediului. De asemenea, ar trebui să se țină seama, după caz, de cerințele privind planurile de gestionare a deșeurilor, stabilite la articolul 14 din Directiva 94/62/CE, precum și de strategia de reducere a deșeurilor biodegradabile destinate depozitelor de deșeuri, prevăzută la articolul 5 din Directiva 1999/31/CE.
- (38) Statele membre pot aplica autorizații de mediu sau norme generale de protecție a mediului în cazul anumitor producători de deșeuri, fără a aduce atingere bunei funcționări a pieței interne.
- (39) În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1013/2006, statele membre pot lua măsurile necesare pentru prevenirea transporturilor de deșeuri care nu corespund planurilor lor naționale de gestionare a deșeurilor. Prin derogare de la respectivul regulament, ar trebui să li se permită statelor membre să limiteze intrările de deșeuri în incineratoare clasificate ca instalații de valorificare, în cazul în care s-a stabilit că aceste intrări ar atrage eliminarea deșeurilor naționale sau tratarea deșeurilor într-un mod care nu este conform cu planurile lor de gestionare a deșeurilor. Este recunoscută posibilitatea ca anumite state membre să nu poată asigura o rețea care să includă gama completă de instalații de valorificare finală pe teritoriul lor.
- (40) Pentru a îmbunătăți modul de desfășurare a acțiunilor de prevenire a generării deșeurilor în statele membre și pentru a facilita răspândirea celor mai bune practici în acest domeniu, este necesară întărirea prevederilor privind prevenirea generării deșeurilor, precum și introducerea cerinței ca statele membre să elaboreze programe de prevenire a generării deșeurilor, axate pe efectele cele mai semnificative asupra mediului și care să ia în considerare întreaga durată a ciclului de viață al produselor și materialelor. Aceste măsuri ar trebui să urmărească ruperea legăturii dintre creșterea economică și efectele asupra mediului asociate generării de deșeuri. Părțile interesate, împreună cu publicul larg ar trebui să aibă posibilitatea de a lua parte la elaborarea programelor și să aibă acces la ele, odată ce au fost elaborate, în conformitate cu Directiva 2003/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 mai 2003 de instituire a participării publicului la elaborarea anumitor planuri și programe privind mediul ⁽¹⁾. Ar trebui elaborate obiective pentru prevenirea generării de deșeuri și pentru decuplarea creșterii economice de impactul asupra mediului asociat cu generarea de deșeuri, abordând, în mod adecvat, reducerea efectelor adverse ale deșeurilor și a cantităților de deșeuri produse.
- (41) În vederea realizării unei societăți europene a reciclării cu un nivel ridicat al eficienței resurselor, ar trebui stabilite obiective pentru pregătirea în vederea reutilizării și reciclării deșeurilor. Statele membre mențin abordări diferite privind colectarea deșeurilor menajere și a deșeurilor având caracteristici și compoziție asemănătoare. Prin urmare, este recomandabil ca aceste obiective să țină seama de diferitele sisteme de colectare a deșeurilor din diferite state membre. Fluxurile de deșeuri de diverse origini, asemănătoare cu deșeurile menajere, includ deșeurile menționate la punctul 20 din lista instituită prin Decizia 2000/532/CE a Comisiei.
- (42) Instrumentele economice pot juca un rol crucial în îndeplinirea obiectivelor privind prevenirea generării deșeurilor și gestionarea deșeurilor. Deșeurile au deseori valoare ca resursă, iar aplicarea în continuare a instrumentelor economice poate maximiza beneficiile pentru mediu. Prin urmare, ar trebui să se încurajeze utilizarea unor asemenea instrumente la un nivel corespunzător, subliniindu-se, însă, că statele membre pot decide la nivel individual cu privire la utilizarea acestora.
- (43) Anumite dispoziții referitoare la manipularea deșeurilor, stabilite în Directiva 91/689/CEE a Consiliului din 12 decembrie 1991 privind deșeurile periculoase ⁽²⁾, ar trebui modificate în sensul eliminării dispozițiilor învechite și în vederea unei mai mari clarități a textului. În scopul simplificării legislației comunitare, acestea ar trebui incluse în prezenta directivă. Pentru a clarifica modul de aplicare al interdicției de amestecare a deșeurilor stabilită prin Directiva 91/689/CEE și pentru a asigura protecția mediului și a sănătății populației, derogările de la interdicția de amestecare a deșeurilor, ar trebui, în plus, să satisfacă condiția conformității cu cele mai bune tehnici disponibile în sensul Directivei 96/61/CE. În consecință, Directiva 91/689/CEE ar trebui abrogată.

⁽¹⁾ JO L 156, 25.6.2003, p. 17.

⁽²⁾ JO L 377, 31.12.1991, p. 20.

- (44) În vederea simplificării legislației comunitare și al reflectării beneficiilor pentru mediu, dispozițiile relevante din Directiva 75/439/CEE a Consiliului din 16 iunie 1975 privind eliminarea uleiurilor uzate⁽¹⁾ ar trebui incluse în prezenta directivă. În consecință, Directiva 75/439/CEE ar trebui abrogată. Gestionarea uleiurilor uzate ar trebui să fie efectuată în conformitate cu ordinea de prioritate și ierarhia deșeurilor și ar trebui acordată prioritate opțiunilor care oferă cele mai bune rezultate globale din punct de vedere al protecției mediului. Colectarea separată a uleiurilor uzate este în continuare esențială pentru asigurarea unei gestionări adecvate a acestor deșeuri și pentru prevenirea daunelor pe care eliminarea lor necorespunzătoare le poate provoca mediului.
- (45) Statele membre ar trebui să prevadă un regim de sancțiuni eficiente, proporționate și cu efect de descurajare aplicabil persoanelor fizice sau juridice responsabile cu gestionarea deșeurilor, precum producătorilor, deținătorilor, brokerilor, agenților, transportatorilor și colecătorilor de deșeuri, unităților sau întreprinderilor care efectuează operațiuni de tratare a deșeurilor și pun în aplicare programe de gestionare a deșeurilor, în cazul în care acestea încalcă dispozițiile prezentei directive. Statele membre pot lua măsuri, de asemenea, în vederea recuperării costurilor legate de încălcarea acestor dispoziții și de măsurile de remediere, fără a aduce atingere dispozițiilor Directivei 2004/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind răspunderea pentru mediu în ceea ce privește prevenirea și repararea daunelor aduse mediului⁽²⁾.
- (46) Măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prezentei directive ar trebui să fie adoptate în conformitate cu Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei⁽³⁾.
- (47) Comisia ar trebui, în special, să fie împuternicită să stabilească criteriile referitoare la o serie de aspecte, cum ar fi condițiile în care un obiect trebuie considerat subprodus, încetarea statutului de deșeu și determinarea deșeurilor care sunt considerate periculoase, precum și să stabilească norme detaliate privind metode de aplicare și calculare pentru verificarea respectării obiectivelor de reciclare prevăzute în prezenta directivă. În plus, Comisia ar trebui să fie împuternicită să adapteze anexele în funcție de progresul tehnic și științific și să specifice aplicarea formulei pentru instalațiile de incinerare, menționate în anexa II, punctul R1. Deoarece măsurile respective au un domeniu general de aplicare și sunt destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive prin completarea acestora cu noi elemente neesențiale, acestea trebuie adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control prevăzută la articolul 5a din Decizia 1999/468/CE.

(48) În conformitate cu alineatul (34) din acordul interinstituțional privind o mai bună legiferare⁽⁴⁾, statele membre sunt încurajate să elaboreze, pentru ele însele și în interesul Comunității, propriile tabele care, pe cât posibil, să ilustreze corelația dintre prezenta directivă și măsurile de transpunere și să le aducă la cunoștința publicului.

(49) Deoarece obiectivul prezentei directive, respectiv protecția mediului și a sănătății populației, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre și, având în vedere amploarea sau efectele prezentei directive, poate fi realizat mai bine la nivelul Comunității, aceasta poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din tratat. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat în respectivul articol, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestui obiectiv,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

CAPITOLUL I

OBIECTUL, DOMENIUL DE APLICARE ȘI DEFINIȚII

Articolul 1

Obiectul și domeniul de aplicare

Prezenta directivă stabilește măsuri în vederea protecției mediului și a sănătății populației prin prevenirea sau reducerea efectelor adverse generate de generarea și gestionarea deșeurilor și prin reducerea efectelor generale ale folosirii resurselor și creșterea eficienței folosirii acestora.

Articolul 2

Excluderi din domeniul de aplicare

(1) Se exclud din domeniul de aplicare a prezentei directive următoarele:

- (a) efluenți gazoși emiși în atmosferă;
- (b) soluri (în situ), inclusiv soluri contaminate neexcavate și clădiri legate permanent de sol;
- (c) soluri necontaminate și alte materiale geologice naturale excavate în timpul activităților de construcție, în cazul în care este sigur că respectivul material va fi utilizat pentru construcții în starea sa naturală și pe locul de unde a fost excavat;

⁽¹⁾ JO L 194, 25.7.1975, p. 23.

⁽²⁾ JO L 143, 30.4.2004, p. 56.

⁽³⁾ JO L 184, 17.7.1999, p. 23.

⁽⁴⁾ JO C 321, 31.12.2003, p. 1

- (d) deșeuri radioactive;
- (e) explozibili defazați;
- (f) materii fecale, în cazul în care acestea nu intră sub incidența alineatului (2) litera (b), paie și alte materii naturale nepericuloase provenite din agricultură sau silvicultură și care sunt folosite în agricultură sau silvicultură sau pentru producerea de energie din biomasă prin procese sau metode care nu dăunează mediului și nu pun în pericol sănătatea populației.
- (2) În măsura în care intră sub incidența altor acte legislative comunitare, se exclud din domeniul de aplicare al prezentei directive următoarele:
- (a) ape uzate;
- (b) subproduse de origine animală inclusiv produse transformate care intră sub incidența Regulamentului (CE) nr. 1774/2002, cu excepția produselor care urmează să fie incinerate, depozitate sau utilizate într-o instalație de producere a biogazului sau a compostului;
- (c) carcase de animale care au decedat în orice alt mod decât prin sacrificare, inclusiv animale care au fost sacrificate pentru eradicarea unei epizootii, și care sunt eliminate conform Regulamentului (CE) nr. 1774/2002;
- (d) deșeuri rezultate în urma activităților de prospectare, extracție, tratare și stocare a resurselor minerale, precum și a exploatarea carierelor care intră sub incidența Directivei 2006/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 martie 2006 privind gestionarea deșeurilor din industriile extractive ⁽¹⁾.
- (3) Fără a aduce atingere obligațiilor prevăzute de alte acte legislative comunitare aplicabile, sedimentele depuse în apele de suprafață în scopul gestionării apelor și a căilor navigabile sau al prevenirii inundațiilor, al atenuării efectelor inundațiilor și ale secetei sau ale asanării terenurilor, nu intră sub incidența prezentei directive în cazul în care se dovedește că respectivele sedimente sunt nepericuloase.
- (4) Prin intermediul unor directive speciale pot fi stabilite norme speciale pentru cazuri individuale, sau care completează dispozițiile prezentei directive, privind gestionarea anumitor categorii de deșeuri.
1. „deșeuri” înseamnă orice substanță sau obiect pe care deținătorul le aruncă sau are intenția sau obligația să le arunce;
2. „deșeuri periculoase” înseamnă orice deșeuri care prezintă una sau mai multe din proprietățile periculoase enumerate în anexa III;
3. „uleiuri uzate” înseamnă toate uleiurile minerale sau lubrifiante sintetice sau uleiurile industriale care au devenit improprii folosinței pentru care au fost destinate inițial, cum ar fi uleiurile utilizate de la motoarele cu combustie și de la sistemele de transmisie, uleiurile lubrifiante, uleiurile pentru turbine și cele pentru sistemele hidraulice;
4. „bio-deșeurile” sunt deșeuri biodegradabile provenite din grădini și parcuri, deșeurile alimentare sau cele provenite din bucătăriile gospodăriilor private, restaurantelor, firmelor de catering sau din magazine de vânzare cu amănuntul și compatibile cu deșeurile provenite din uzinele de prelucrare a produselor alimentare;
5. „producător de deșeuri” înseamnă orice persoană ale cărei activități generează deșeuri (producător inițial de deșeuri) sau orice persoană care efectuează operațiuni de pre-tratare, amestecare sau de alt tip, care duc la modificarea naturii sau a compoziției acestor deșeuri;
6. „deținător de deșeuri” înseamnă producătorul deșeurilor sau persoana fizică sau juridică care se află în posesia acestora;
7. „comerciant” înseamnă orice întreprindere care acționează în nume propriu pentru cumpărarea și pentru vânzarea ulterioară a deșeurilor, inclusiv acei comercianți care nu intră fizic în posesia deșeurilor;
8. „broker” înseamnă orice întreprindere care se ocupă de valorificarea sau eliminarea deșeurilor în numele altor persoane, inclusiv brokerii care nu intră fizic în posesia deșeurilor;
9. „gestionarea deșeurilor” înseamnă colectarea, transportul, valorificarea și eliminarea deșeurilor, inclusiv supervizarea acestor operațiuni și întreținerea ulterioară a amplasamentelor de eliminare, inclusiv acțiunile întreprinse de un comerciant sau un broker;
10. „colectare” înseamnă strângerea deșeurilor, inclusiv sortarea și stocarea preliminară a deșeurilor, în vederea transportării la o instalație de tratare;

Articolul 3

Definiții

În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:

⁽¹⁾ JO L 102, 11.4.2006, p. 15.

11. „colectare separată” înseamnă colectarea în cadrul căreia un flux de deșeuri este păstrat separat în funcție de tipul și natura deșeurilor, cu scopul de a facilita tratarea specifică a acestora;
12. „prevenire” înseamnă măsurile luate înainte ca o substanță, un material sau un produs să devină deșeu, care reduc:
- (a) cantitatea de deșeuri, inclusiv prin reutilizarea produselor sau prelungirea duratei de viață a acestora;
 - (b) impactul negativ al deșeurilor generate asupra mediului și sănătății populației, sau
 - (c) conținutul de substanțe nocive al materialelor și produselor;
13. „reutilizare” înseamnă orice operațiune prin care produsele sau componentele care nu au devenit deșeuri sunt utilizate din nou în același scop pentru care au fost concepute;
14. „tratare” înseamnă operațiunile de valorificare sau eliminare, inclusiv pregătirea prealabilă valorificării sau eliminării;
15. „valorificare” înseamnă orice operațiune care are drept rezultat principal faptul că deșeurile servesc unui scop util prin înlocuirea altor materiale care ar fi fost utilizate într-un anumit scop, sau faptul că deșeurile sunt pregătite pentru a putea servi scopului respectiv, în întreprinderi sau în economie în general. Anexa II stabilește o listă a operațiunilor de valorificare, listă care nu este exhaustivă;
16. „pregătirea pentru reutilizare” înseamnă operațiunile de verificare, curățare sau valorificare prin reparare, prin care produsele sau componentele produselor care au devenit deșeuri sunt pregătite pentru a fi reutilizate fără nicio altă operațiune de pre-tratare;
17. „reciclare” înseamnă orice operațiune de valorificare prin care deșeurile sunt transformate în produse, materiale sau substanțe pentru a-și îndeplini funcția lor inițială sau pentru alte scopuri. Aceasta include retratarea materialelor organice, dar nu include valorificarea energetică și conversia în vederea folosirii materialelor drept combustibil sau pentru operațiunile de umplere;
18. „regenerarea uleiurilor uzate” înseamnă orice proces de reciclare prin care uleiurile de bază pot fi produse prin rafinarea uleiurilor uzate, în special prin îndepărtarea contaminanților, a produselor de oxidare și a aditivilor conținuți de acestea;
19. „eliminare” înseamnă orice operațiune care nu este o operațiune de valorificare, chiar și în cazul în care una dintre consecințele secundare ale acesteia ar fi recuperarea de substanțe sau de energie. Anexa I stabilește o listă a operațiunilor de eliminare, listă care nu este exhaustivă;
20. „cele mai bune tehnici disponibile” înseamnă cele mai bune tehnici disponibile în conformitate cu articolul 2 alineatul (11) din Directiva 96/61/CE.

Articolul 4

Ierarhia deșeurilor

(1) Ierarhia deșeurilor, astfel cum este prezentată mai jos, se aplică în calitate de ordine a priorităților în cadrul legislației și al politicii în materie de prevenire a generării și de gestionare a deșeurilor:

- (a) prevenirea;
- (b) pregătirea pentru reutilizare;
- (c) reciclarea;
- (d) alte operațiuni de valorificare, de exemplu valorificarea energetică; și
- (e) eliminarea.

(2) În aplicarea ierarhiei deșeurilor menționate la alineatul (1), statele membre adoptă măsuri pentru a încuraja opțiunile care produc cel mai bun rezultat global în privința mediului. Aceasta poate să impună ca anumite fluxuri de deșeuri specifice să se îndepărteze de la ierarhie, în cazul în care acest lucru se justifică prin analizarea întregului ciclu de viață privind efectele globale ale generării și gestionării respectivelor deșeuri.

Statele membre garantează că procesul de elaborare a legislației și a politicii în materie de deșeuri se desfășoară în deplină transparență și respectă reglementările naționale în vigoare referitoare la consultarea și participarea cetățenilor și a părților interesate.

Statele membre iau în considerare principiile generale ale protecției mediului, al precauției și durabilității, fezabilității tehnice și viabilității economice, protecției resurselor, precum și impactul global asupra mediului, sănătății populației, economiei și societății, conform articolelor 1 și 13.

Articolul 5

Subproduse

(1) Pentru ca o substanță sau un obiect, care rezultă în urma unui proces de producție al cărui obiectiv principal nu este producerea acestuia, să nu fie considerat(ă) deșeu în sensul articolului 3 punctul 1, dar să fie considerat(ă) subprodus trebuie îndeplinite următoarele condiții:

- (a) utilizarea ulterioară a substanței sau a obiectului este sigură;
- (b) substanța sau obiectul pot fi utilizate direct, fără a fi supuse unei alte prelucrări suplimentare decât cea prevăzută de practica industrială obișnuită;
- (c) substanța sau obiectul este produs ca parte integrantă a unui proces de producție; și
- (d) utilizarea ulterioară este legală, și anume substanța sau obiectul îndeplinește toate cerințele relevante privind produsul, protecția mediului și protecția sănătății pentru utilizarea specifică și nu va produce efecte globale nocive asupra mediului sau a sănătății populației.

(2) Pe baza condițiilor prevăzute la alineatul (1), măsurile pot fi adoptate pentru a determina criteriile care trebuie îndeplinite de anumite substanțe sau obiecte pentru a putea fi considerate subproduse și nu deșeuri în conformitate cu articolul 3 punctul 1. Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive prin completarea acesteia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 39 alineatul (2).

Articolul 6

Încetarea statutului de deșeu

(1) Anumite categorii de deșeuri încetează să mai fie considerate deșeuri, în sensul articolului 3 punctul 1 în momentul în care au trecut printr-o operațiune de valorificare, inclusiv reciclarea, și îndeplinesc o serie de criterii specifice care urmează să fie definite conform următoarelor condiții:

- (a) substanța sau obiectul sunt utilizate în mod curent pentru îndeplinirea unor scopuri specifice;
- (b) există o piață sau cerere pentru substanța sau obiectul în cauză;
- (c) substanța sau obiectul îndeplinește cerințele tehnice pentru îndeplinirea scopurilor specifice și respectă legislația și normele aplicabile produselor; și

(d) utilizarea substanței sau a obiectului nu va produce efecte nocive asupra mediului sau a sănătății populației.

Criteriile includ și valorile limită pentru poluanți, dacă este necesar și iau în considerare orice eventuale efecte negative asupra mediului ale substanței sau produsului în cauză.

(2) Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive prin completarea acesteia, cu privire la adoptarea criteriilor prevăzute la alineatul (1) și care precizează tipurile de deșeuri cărora li se aplică respectivele criterii se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 39 alineatul (2). Criteriile specifice încetării statutului de deșeu trebuie luate în considerare, printre altele, cel puțin în cazul agregatelor, hârtiei, sticlei, metalelor, anvelopelor și al textilelor.

(3) Deșeurile care încetează să mai fie considerate deșeuri în conformitate cu alineatele (1) și (2), încetează de asemenea să mai fie considerate deșeuri în scopul atingerii obiectivelor de valorificare și reciclare prevăzute de Directivele 94/62/CE, 2000/53/CE, 2002/96/CE și 2006/66/CE, precum și de alte acte legislative comunitare aplicabile, atunci când sunt îndeplinite cerințele privind reciclarea sau valorificarea din respectivele acte legislative.

(4) În cazul în care nu există criterii stabilite la nivel comunitar în conformitate cu procedura prevăzută la alineatele (1) și (2), statele membre pot decide de la caz la caz dacă un anumit deșeu a încetat să fie considerat ca atare, luând în considerare jurisprudența aplicabilă. Astfel de decizii sunt notificate Comisiei în conformitate cu Directiva 98/34/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 iunie 1998, de stabilire a unei proceduri pentru furnizarea de informații în domeniul standardelor și reglementărilor tehnice și al normelor privind serviciile societății informaționale ⁽¹⁾, atunci când directiva respectivă o impune.

Articolul 7

Lista deșeurilor

(1) Măsurile destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive cu privire la actualizarea listei deșeurilor stabilită prin Decizia 2000/532/CE sunt adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 39 alineatul (2). Lista deșeurilor include deșeuri periculoase și ia în considerare originea și compoziția deșeurilor și, dacă este cazul, valorile limită de concentrație a substanțelor periculoase. Lista de deșeuri este obligatorie pentru a determina dacă un deșeu trebuie considerat deșeu periculos. Includerea unui obiect sau a unei substanțe pe listă nu înseamnă că respectivul obiect sau respectiva substanță va fi considerat(ă) deșeu în orice împrejurare. O substanță sau un obiect este considerat deșeu numai în cazul în care corespunde definiției de la articolul 3 punctul 1.

⁽¹⁾ JO L 204, 21.7.1998, p. 37.

(2) Un stat membru poate considera că anumite deșeuri sunt periculoase în cazul în care, chiar dacă nu figurează pe lista de deșeuri, acestea prezintă una sau mai multe dintre proprietățile enumerate în anexa III. Statul membru notifică astfel de situații Comisiei fără întârziere. Acesta le consemnează în raportul prevăzut la articolul 37 alineatul (1) și furnizează Comisiei toate informațiile relevante. În lumina notificărilor primite, lista este reexaminată pentru a determina dacă aceasta trebuie adaptată.

(3) În cazul în care un stat membru deține dovezi conform cărora anumite deșeuri care figurează pe listă ca fiind periculoase nu prezintă niciuna din proprietățile enumerate în anexa III, acesta le poate trata ca nepericuloase. Statul membru notifică fără întârziere situațiile de acest tip Comisiei și furnizează Comisiei toate dovezile necesare. În lumina notificărilor primite, lista este reexaminată pentru a determina dacă aceasta trebuie adaptată.

(4) Reclasificarea deșeurilor periculoase ca deșeuri nepericuloase nu se poate realiza prin diluarea sau amestecarea acestora în scopul de a diminua concentrațiile inițiale de substanțe periculoase la un nivel mai mic decât nivelul prevăzut pentru ca un deșeu să fie definit ca fiind periculos.

(5) Măsurile destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive cu privire la reexaminarea listei pentru a determina dacă aceasta trebuie adaptată în conformitate cu alineatele (2) și (3) se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 39 alineatul (2).

(6) Statele membre pot considera deșeurile drept nepericuloase în conformitate cu lista deșeurilor menționată la alineatul (1).

(7) Comisia asigură faptul că lista deșeurilor și orice revizuire a acestei liste respectă în mod corespunzător principiile clarității, inteligibilității și accesibilității pentru utilizatori, în special pentru întreprinderi mici și mijlocii (IMM-uri).

CAPITOLUL II

CERINȚE GENERALE

Articolul 8

Răspunderea extinsă a producătorilor

(1) Pentru a consolida reutilizarea și prevenirea, reciclarea și alte tipuri de valorificare a deșeurilor, statele membre adoptă măsuri legislative sau non-legislative pentru a se asigura că orice persoană fizică sau juridică care, la nivel profesional, elaborează, produce, prelucrează, tratează, vinde sau importă produse (producătorul produsului) este supusă unui regim de răspundere extinsă a producătorului.

Astfel de măsuri pot include, printre altele, acceptarea produselor returnate și a deșeurilor care rămân după utilizarea respectivelor produse, precum și gestionarea ulterioară a deșeurilor și răspunderea financiară pentru aceste activități. Aceste măsuri pot include obligația de a pune la dispoziția publicului informațiile disponibile cu privire la caracterul reutilizabil și reciclabil al produselor.

(2) Statele membre pot lua măsurile necesare pentru a încuraja proiectarea de produse care să aibă un efect redus asupra mediului și care să genereze o cantitate scăzută de deșeuri în timpul producerii și al utilizării ulterioare, și pentru a se asigura că valorificarea și eliminarea produselor care au devenit deșeuri se realizează în conformitate cu articolele 4 și 13.

Astfel de măsuri pot, printre altele, să încurajeze dezvoltarea, producerea și comercializarea produselor cu utilizări multiple, care sunt durabile din punct de vedere tehnic și care pot, după ce au devenit deșeuri, să facă obiectul unei valorificări sigure și al unei eliminări care să respecte mediul.

(3) În momentul aplicării răspunderii extinse a producătorului, statele membre iau în considerare fezabilitatea tehnică și viabilitatea economică precum și efectele globale asupra mediului și a sănătății populației și impactul social, cu respectarea necesității de a asigura buna funcționare a pieței interne.

(4) Regimul de răspundere extinsă a producătorului este aplicat fără a se aduce atingere răspunderii pentru gestionarea deșeurilor prevăzută la articolul 15 alineatul (1) și fără a aduce atingere legislației specifice existente privind fluxul de deșeuri și privind produsele.

Articolul 9

Prevenirea generării deșeurilor

După consultarea tuturor părților interesate, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului următoarele rapoarte, însoțite, dacă este cazul, de propunerile de măsuri necesare pentru a sprijini activitățile de prevenire și punerea în aplicare a programelor de prevenire a generării deșeurilor menționate la articolul 29 și care cuprind:

(a) până la sfârșitul anului 2001, un raport interimar referitor la evoluția generării de deșeuri și la domeniul de aplicare al prevenirii generării deșeurilor, inclusiv definirea unei politici de proiectare ecologică a produselor, care să abordeze atât generarea deșeurilor, cât și prezența substanțelor periculoase în deșeuri pentru a promova tehnologiile axate asupra produselor durabile, reutilizabile și reciclabile;

- (b) până la sfârșitul anului 2011, elaborarea unui plan de acțiune pentru adoptarea unor măsuri de sprijin suplimentare la nivel european, în special a unor măsuri de modificare a modelelor de consum actuale;
- (c) până la sfârșitul anului 2014, stabilirea obiectivelor pentru 2020 în materie de prevenire a generării de deșeurii și de decuplare, care să se bazeze pe cele mai bune practici în vigoare, inclusiv, dacă este cazul, o reexaminare a indicatilor menționați la articolul 29 alineatul (4).

Articolul 10

Valorificarea

(1) Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a garanta că toate deșeurile sunt supuse unor operațiuni de valorificare în conformitate cu articolele 4 și 13.

(2) În cazul în care acest lucru este necesar pentru respectarea alineatului (1) și pentru facilitarea sau îmbunătățirea valorificării, deșeurile sunt colectate separat, în cazul în care acest lucru este posibil din punct de vedere tehnic, economic și al protecției mediului, și nu se amestecă cu alte deșeurii sau materiale cu proprietăți diferite.

Articolul 11

Reutilizarea și reciclarea

(1) Statele membre adoptă măsurile corespunzătoare pentru a promova reutilizarea produselor și activitățile de pregătire pentru reutilizare, în special prin măsuri de stimulare a creării unor rețele de reutilizare și reparare și prin sprijinirea acestora, prin utilizarea unor instrumente economice, a unor criterii referitoare la achizițiile publice, prin obiective cantitative sau alte măsuri.

Statele membre iau măsuri de promovare a reciclării de înaltă calitate și, în acest scop, introduc sisteme de colectare separată a deșeurilor, în cazul în care acest demers este posibil din punct de vedere tehnic, economic și al protecției mediului, iar sistemele respective respectă standardele de calitate necesare pentru sectoarele de reciclare corespunzătoare.

Până în anul 2015, cu condiția respectării articolului 10 alineatul (2), se introduc sisteme de colectare separată cel puțin pentru următoarele: hârtie, metal, plastic și sticlă.

(2) Pentru respectarea obiectivelor prezentei directive și pentru a evolua în direcția unei societăți europene a reciclării cu un înalt nivel de eficiență a folosirii resurselor, statele membre adoptă măsurile necesare destinate realizării următoarelor obiective:

- (a) până în 2020, pregătirea pentru reutilizarea și reciclarea deșeurilor, cum ar fi, cel puțin, hârtie, metal, plastic și

sticlă provenind din gospodării și, eventual, provenind din alte surse, în măsura în care aceste fluxuri de deșeurii sunt similare deșeurilor care provin din gospodării, se mărește la un nivel minim de 50 % din masa totală;

- (b) până în 2020, pregătirea pentru reutilizarea, reciclarea și alte operațiuni de valorificare materială, inclusiv operațiuni de umplere care utilizează deșeurii pentru a înlocui alte materiale, a deșeurilor nepericuloase provenind din activități de construcție și demolări, cu excepția materialelor geologice naturale definite la categoria 17 05 04 din CED, se mărește la un nivel minim de 70 % din masă.

(3) Comisia stabilește reguli detaliate de aplicare și metode de calcul pentru verificarea respectării obiectivelor fixate la alineatul (2) din prezentul articol, având în vedere Regulamentul (CE) nr. 2150/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2002 referitor la statisticile privind deșeurile⁽¹⁾. Acestea pot include perioade de tranziție pentru statele membre care, în 2008, au reciclat mai puțin de 5 % din oricare dintre categoriile de deșeurii menționate la alineatul (2). Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive prin completarea acesteia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 39 (2) din prezenta directivă.

(4) Până la 31 decembrie 2014, Comisia examinează măsurile și obiectivele menționate la alineatul (2) în vederea consolidării obiectivelor, dacă acest lucru este necesar, și pentru a lua în considerare stabilirea unor obiective pentru alte fluxuri de deșeurii. Raportul Comisiei, însoțit, după caz, de o propunere, se trimite Parlamentului European și Consiliului. În raportul său, Comisia ia în considerare efectele asupra mediului, economice și sociale semnificative pe care le are stabilirea obiectivelor.

(5) La fiecare trei ani, în conformitate cu articolul 37, statele membre înaintează Comisiei rapoarte privind stadiul îndeplinirii obiectivelor. În cazul neîndeplinirii obiectivelor, acest raport include motivele eșecului respectiv și măsurile pe care statele membre intenționează să le ia în vederea îndeplinirii obiectivelor respective.

Articolul 12

Eliminarea

Statele membre garantează că, în cazul în care valorificarea, astfel cum este prevăzută la articolul 10 alineatul (1), nu are loc, toate deșeurile sunt supuse operațiunilor de eliminare în condiții de siguranță, care îndeplinesc cerințele de la articolul 13 privind protecția sănătății populației și a mediului.

⁽¹⁾ JO L 332, 9.12.2002, p. 1.

Articolul 13

Protecția sănătății populației și a mediului

Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a garanta că gestionarea deșeurilor se face fără a pune în pericol sănătatea și fără a dăuna mediului, în special:

- (a) fără a crea riscuri pentru apă, aer, sol, faună sau floră;
- (b) fără a crea neplăceri din cauza zgomotului sau a mirosurilor; și
- (c) fără a afecta negativ peisajul sau zonele de interes special.

Articolul 14

Costurile

(1) În conformitate cu principiul „poluatorul plătește”, costul gestionării deșeurilor urmează să fie suportat de producătorul inițial de deșeurii, sau de deținătorii actuali ori deținătorii anteriori ai deșeurilor.

(2) Statele membre pot decide că respectivele costuri ale gestiunii deșeurilor urmează să fie suportate în întregime sau în parte de producătorul produsului din care derivă deșeurii respectiv și că distribuitorii unui asemenea produs pot participa la aceste costuri.

CAPITOLUL III

GESTIONAREA DEȘEURILOR

Articolul 15

Responsabilitatea pentru gestionarea deșeurilor

(1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că orice producător inițial de deșeurii sau alt deținător de deșeurii efectuează el însuși operațiunea de tratare a deșeurilor sau transferă această operațiune unui agent, unei unități sau întreprinderi care desfășoară activități de tratare a deșeurilor sau unui colector de deșeurii public sau privat în conformitate cu articolele 4 și 13.

(2) Atunci când deșeurile sunt transferate de la producătorul sau deținătorul inițial către una dintre persoanele fizice sau juridice menționate la alineatul (1) în vederea efectuării unor operațiuni de tratare preliminară, acesta nu este scutit, ca regulă generală, de responsabilitatea pentru realizarea operațiunilor de valorificare sau de eliminare completă.

Fără a aduce atingere Regulamentului (CE) nr. 1013/2006, statele membre pot preciza condițiile cu privire la responsabilitate și decide în ce cazuri producătorului inițial îi revine responsabilitatea pentru întregul lanț al procesului de tratare sau în care cazuri responsabilitatea producătorului și a dețină-

torului se poate împărți sau delega între actorii din lanțul procesului de tratare.

(3) Statele membre pot decide, în conformitate cu articolul 8, ca responsabilitatea cu privire la organizarea activităților de gestionare a deșeurilor să revină parțial sau în totalitate producătorului produsului din care derivă deșeurii respectiv și ca distribuitorii respectivului produs să împartă această responsabilitate.

(4) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că, pe teritoriul lor, unitățile sau întreprinderile specializate în colectarea sau transportul de deșeurii livrează deșeurile colectate și transportate la instalațiile corespunzătoare de tratare cu respectarea obligațiilor prevăzute la articolul 13.

Articolul 16

Principiile autonomiei și proximității

(1) Statele membre iau măsurile necesare, în colaborare cu alte state membre, dacă este necesar sau oportun, în vederea stabilirii unei rețele integrate și corespunzătoare de unități de eliminare a deșeurilor și de instalații de valorificare a deșeurilor municipale mixte colectate din gospodăriile private, inclusiv în cazul în care această colectare vizează și astfel de deșeurii provenite de la alți producători, luând în considerare cele mai bune tehnici disponibile.

Prin derogare de la Regulamentul (CE) nr. 1013/2006, statele membre pot limita, în vederea protejării propriei rețele, intrările transporturilor de deșeurii destinate incineratoarelor clasificate ca instalații de valorificare, în cazul în care s-a stabilit că asemenea transporturi ar duce la necesitatea eliminării deșeurilor naționale sau ar presupune tratarea respectivelor deșeurii într-un mod care nu este consecvent cu planurile lor de gestionare a deșeurilor. Statele membre notifică orice astfel de decizie Comisiei. Statele membre pot, de asemenea, să limiteze ieșirile transporturilor de deșeurii din considerente de mediu, astfel cum sunt prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 1013/2006.

(2) Rețeaua este concepută pentru a permite întregii Comunități să asigure prin mijloace proprii eliminarea deșeurilor, precum și valorificarea deșeurilor menționate la alineatul (1) și pentru a permite statelor membre să acționeze individual în acest scop, ținând seama de condițiile geografice și de necesitatea unor instalații specializate pentru anumite tipuri de deșeurii.

(3) Rețeaua permite eliminarea deșeurilor și valorificarea deșeurilor menționate la alineatul (1) într-una din cele mai apropiate instalații adecvate, prin cele mai potrivite metode și tehnologii, pentru a asigura un înalt nivel de protecție pentru mediu și sănătatea publică.

(4) Principiile autonomiei și proximității nu înseamnă că fiecare stat membru trebuie să posede gama completă de instalații de valorificare finală pe teritoriul său.

Articolul 17

Controlul deșeurilor periculoase

Statele membre adoptă măsurile necesare, astfel încât generarea, colectarea și transportul deșeurilor periculoase, precum și stocarea și tratarea acestora, să se realizeze în condiții de protecție pentru mediul înconjurător și pentru sănătatea umană, pentru a îndeplini cerințele de la articolul 13, inclusiv măsuri care să garanteze urmărirea și controlul deșeurilor periculoase, începând cu generarea acestora și până la destinația finală, în conformitate cu prevederile articolelor 35 și 36.

Articolul 18

Interzicerea amestecării deșeurilor periculoase

(1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că deșeurile periculoase nu sunt amestecate nici cu alte categorii de deșeuri periculoase, nici cu alte deșeuri, substanțe sau materiale. Amestecarea include diluarea substanțelor periculoase.

(2) Prin derogare de la alineatul (1), statele membre pot autoriza amestecarea cu condiția ca:

(a) operațiunea de amestecare să fie efectuată de o unitate sau întreprindere pe baza unei autorizații obținute conform dispozițiilor articolului 23;

(b) condițiile prevăzute la articolul 13 să fie respectate, iar efectele nocive ale gestionării deșeurilor asupra sănătății populației și asupra mediului să nu fie agravate; și

(c) operațiunea de amestecare să se realizeze în conformitate cu cele mai bune tehnici disponibile.

(3) În cazul în care deșeurile periculoase au fost amestecate într-un mod diferit de cel prevăzut la alineatul (1), separarea se efectuează dacă este posibil și necesar, pe baza unor criterii tehnice și economice de fezabilitate, pentru a respecta dispozițiile articolului 13.

Articolul 19

Etichetarea deșeurilor periculoase

(1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că, în timpul colectării, al transportului și al stocării temporare, deșeurile periculoase sunt ambalate și etichetate în conformitate cu normele internaționale și comunitare în vigoare.

(2) În cazul în care deșeurile periculoase sunt transferate pe teritoriul unui stat membru, acestea sunt însoțite de un document de identificare care poate fi în format electronic și care conține datele corespunzătoare menționate în anexa IB la Regulamentul (CE) nr. 1013/2006.

Articolul 20

Deșeurile periculoase rezultate din gospodării

Articolele 17, 18, 19 și 35 nu se aplică deșeurilor mixte provenind din gospodării private.

Articolele 19 și 35 nu se aplică fracțiunilor separate de deșeuri periculoase provenind din gospodării private atât timp cât colectarea, eliminarea sau valorificarea lor nu a fost acceptată de o unitate sau întreprindere care a obținut o autorizație sau a fost înregistrată în conformitate cu articolele 23 sau 26.

Articolul 21

Uleiurile uzate

(1) Fără a aduce atingere obligațiilor privind gestionarea deșeurilor periculoase prevăzute la articolele 18 și 19, statele membre adoptă măsurile necesare pentru a se asigura că:

(a) uleiurile uzate sunt colectate separat în cazul în care acest lucru este posibil din punct de vedere tehnic;

(b) uleiurile uzate sunt tratate în conformitate cu articolele 4 și 13;

(c) în cazul în care acest lucru este posibil din punct de vedere tehnic și viabil din punct de vedere economic, uleiurile uzate prezentând caracteristici diferite nu se amestecă, iar uleiurile uzate nu se amestecă cu alte tipuri de deșeuri sau substanțe dacă o astfel de amestecare împiedică tratarea lor.

(2) În scopul colectării separate a uleiurilor uzate și al tratării lor corespunzătoare, statele membre pot, conform condițiilor lor naționale, să aplice măsuri suplimentare, cum ar fi cerințe tehnice, responsabilitatea producătorilor, instrumente economice sau acorduri voluntare.

(3) În cazul în care, conform legislației naționale, uleiurile uzate fac obiectul unor cerințe privind regenerarea, statele membre pot prevedea ca acestea să fie regenerate dacă acest lucru este posibil din punct de vedere tehnic și atunci când se aplică articolele 11 sau 12 din Regulamentul (CE) nr. 1013/2006, pot restricționa transportul transfrontalier de uleiuri uzate dinspre teritoriul lor către instalații de incinerare sau co-incinerare, pentru a acorda prioritate regenerării uleiurilor uzate.

Articolul 22**Bio-deșeurile**

Statele membre iau măsuri, dacă este cazul, și în conformitate cu articolele 4 și 13, pentru a încuraja:

- (a) colectarea separată a bio-deșeurilor în vederea compostării și fermentării bio-deșeurilor;
- (b) tratarea bio-deșeurilor într-un mod care asigură un înalt nivel de protecție a mediului;
- (c) folosirea unor materiale sigure pentru mediu produse din bio-deșeuri.

Comisia efectuează un studiu de evaluare cu privire la gestionarea bio-deșeurilor în vederea prezentării unei propuneri, dacă este cazul. Studiul de evaluare examinează oportunitatea stabilirii de cerințe minime pentru gestionarea bio-deșeurilor și criteriile de calitate pentru compostul produsul fermentat din bio-deșeuri, în vederea garantării unui nivel înalt de protecție a sănătății populației și a mediului.

CAPITOLUL IV**AUTORIZARE ȘI ÎNREGISTRARE****Articolul 23****Eliberarea autorizației**

(1) Statele membre impun tuturor unităților sau întreprinderilor care intenționează să desfășoare activități de tratare a deșeurilor să obțină o autorizație din partea autorității competente.

În autorizație se precizează cel puțin următoarele:

- (a) tipurile și cantitățile de deșeuri care pot fi tratate;
- (b) pentru fiecare tip de operațiune permisă, cerințele tehnice și de orice altă natură aplicabile amplasamentului în cauză;
- (c) măsurile de siguranță și de prevenire care trebuie luate;
- (d) metoda care trebuie aplicată pentru fiecare tip de operațiune;

(e) monitorizarea și controlul operațiunilor, după caz;

(f) măsurile de închidere și de întreținere ulterioară, după caz.

(2) Autorizațiile se pot elibera pentru o perioadă determinată și se pot reînnoi.

(3) În cazul în care autoritatea competentă consideră că metoda de tratare propusă nu este acceptabilă din punctul de vedere al protecției mediului, în special atunci când metoda nu este conformă cu articolul 13, aceasta refuză eliberarea autorizației.

(4) Toate autorizațiile eliberate pentru operațiuni de incinerare sau co-incinerare cu valorificarea energiei trebuie să respecte condiția ca valorificarea energiei să aibă un randament energetic ridicat.

(5) Sub rezerva respectării cerințelor prezentului articol, autorizațiile emise în baza altei legislații naționale sau comunitare se pot combina cu permisele necesare în temeiul alineatului (1) pentru a forma o singură autorizație în cazul în care un astfel de format înlătură dublarea inutilă de informații și repetarea muncii de către operator sau autoritatea competentă.

Articolul 24**Derogări de la obligația de autorizare**

Statele membre pot acorda unităților sau întreprinderilor derogări de la obligația prevăzută la articolul 23 alineatul (1) pentru următoarele operațiuni:

- (a) eliminarea propriilor deșeuri nepericuloase la locul de producție; sau
- (b) valorificarea deșeurilor.

Articolul 25**Condiții pentru derogări**

(1) În cazul în care un stat membru dorește să acorde derogări în conformitate cu articolul 24, acesta stabilește, pentru fiecare tip de activitate, reguli generale care să prevadă tipurile și cantitățile de deșeuri care pot face obiectul unei derogări, precum și metoda de tratare care trebuie aplicată.

Aceste norme se stabilesc astfel încât să se asigure că deșeurile sunt tratate în conformitate cu articolul 13. În cazul operațiunilor de eliminare menționate la articolul 24 litera (a), aceste norme ar trebui să ia în considerare cele mai bune tehnici existente.

(2) Pe lângă normele generale prevăzute la alineatul (1), statele membre stabilesc condiții speciale pentru derogările acordate în cazul deșeurilor periculoase, inclusiv pe tipuri de activități, precum și alte eventuale cerințe necesare pentru efectuarea diferitelor forme de valorificare și, unde este cazul, valori limită pentru conținutul de substanțe periculoase al deșeurilor și valori limită de emisie.

(3) Statele membre informează Comisia în legătură cu normele generale stabilite în temeiul alineatelor (1) și (2).

Articolul 26

Înregistrarea

În cazul în care următoarele nu fac obiectul cerințelor privind autorizarea, statele membre se asigură că autoritatea competentă menține un registru cu:

- (a) unitățile și întreprinderile care colectează și transportă deșeuri în sistem profesional;
- (b) agenți sau brokeri; și
- (c) unitățile sau întreprinderile care fac obiectul derogărilor de la cerințele de autorizare conform articolului 24.

Acolo unde este posibil, se folosesc documentele existente deținute de autoritatea locală pentru a obține informații relevante pentru acest proces de înregistrare în vederea reducerii sarcinii administrative.

Articolul 27

Standarde minime

(1) Pot fi adoptate standarde tehnice minime pentru activitățile de tratare care necesită o autorizație în conformitate cu articolul 23, în cazul în care există dovezi că se poate obține un beneficiu în ceea ce privește protecția sănătății populației și a mediului, ca urmare a aplicării unor astfel de standarde minime. Aceste măsuri, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive prin completarea acesteia, sunt adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 39 alineatul (2).

(2) Intră sub incidența acestor standarde minime numai acele activități de tratare a deșeurilor care nu intră sub incidența Directivei 96/61/CE sau nu pot intra sub incidența acesteia.

(3) Aceste standarde minime:

- (a) se concentrează pe principalele efecte asupra mediului rezultate din activitatea de tratare a deșeurilor;
- (b) asigură că deșeurile sunt tratate în conformitate cu articolul 13;
- (c) iau în considerare cele mai bune tehnici disponibile; și
- (d) după caz, includ elemente referitoare la calitatea tratării și cerințele de procesare.

(4) Se adoptă standarde minime pentru activitățile care necesită autorizare în conformitate cu articolul 26 literele (a) și (b) în cazul în care există dovezi că se poate obține un beneficiu în ceea ce privește protecția sănătății populației și a mediului sau evitarea disfuncționalităților pieței interne ca urmare a aplicării unor astfel de standarde minime, inclusiv elementele referitoare la calificarea tehnică a colectorilor, transportatorilor, agenților sau brokerilor.

Aceste măsuri, destinate să modifice elementele neesențiale ale prezentei directive, prin completarea acesteia, sunt adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 39 alineatul (2).

CAPITOLUL V

PLANURI ȘI PROGRAME

Articolul 28

Planurile de gestionare a deșeurilor

(1) Statele membre se asigură că autoritățile lor competente stabilesc, în conformitate cu dispozițiile articolelor 1, 4, 13 și 16, unul sau mai multe planuri de gestionare a deșeurilor.

Planurile, considerate individual sau în combinație, acoperă întregul teritoriu geografic al statului membru în cauză.

(2) Planurile de gestionare a deșeurilor cuprind o analiză a situației actuale a gestionării deșeurilor pe teritoriul geografic în cauză, precum și măsurile care trebuie luate pentru îmbunătățirea condițiilor de mediu în cazul pregătirii pentru reutilizare, în cazul reciclării, valorificării și eliminării deșeurilor precum și o evaluare a modului în care planul va ajuta la punerea în aplicare a obiectivelor și dispozițiilor prezentei directive.

(3) Planurile de gestionare a deșeurilor conțin, după caz și luând în considerare nivelul geografic și acoperirea zonei de planificare, cel puțin următoarele:

(a) tipul, cantitatea și sursa deșeurilor generate pe teritoriu, deșeurile care ar putea fi expediate de pe sau pe teritoriul național, precum și o evaluare a evoluției viitoare a fluxurilor de deșeuri;

(b) schemele existente de colectare a deșeurilor și principalele instalații de eliminare și valorificare, inclusiv orice aranjamente speciale pentru uleiurile uzate, deșeurile periculoase sau fluxurile de deșeuri abordate de legislația comunitară specifică;

(c) o evaluare a necesarului de noi scheme de colectare, închiderea instalațiilor de deșeuri existente, infrastructura suplimentară pentru instalațiile de deșeuri în conformitate cu articolul 16 și, dacă este cazul, investițiile legate de acestea;

(d) informații suficiente cu privire la criteriile de identificare a amplasamentului și la capacitatea viitoare de eliminare sau de operare a instalațiilor majore de valorificare, dacă este cazul;

(e) politici generale de gestionare a deșeurilor, inclusiv tehnologii și metode planificate de gestionare a deșeurilor sau politici privind deșeurile care ridică probleme specifice de gestionare.

(4) Planul de gestionare a deșeurilor poate conține, luând în considerare nivelul geografic și acoperirea zonei de planificare, următoarele:

(a) aspectele organizaționale legate de gestionarea deșeurilor, inclusiv o descriere a alocării responsabilităților între actorii publici și privați care se ocupă cu gestionarea deșeurilor;

(b) o analiză a utilității și a adecvării utilizării instrumentelor economice și de altă natură pentru rezolvarea diverselor probleme legate de deșeuri, luând în considerare necesitatea menținerii unei bune funcționări a pieței interne;

(c) utilizarea unor campanii de sensibilizare și de informare adresate publicului larg sau unor categorii speciale de consumatori;

(d) siturile contaminate istoric de eliminare a deșeurilor și măsuri pentru reabilitarea acestora.

(5) Planurile de gestionare a deșeurilor respectă cerințele privind gestionarea deșeurilor, stabilite la articolul 14 din Directiva 94/62/CE și strategia de punere în aplicare a planului de reducere a deșeurilor biodegradabile depozitate, menționată la articolul 5 din Directiva 1999/31/CE.

Articolul 29

Programe de prevenire a generării deșeurilor

(1) Statele membre stabilesc, în conformitate cu dispozițiile articolelor 1 și 4, programe de prevenire a generării deșeurilor până la 12 decembrie 2013.

Aceste programe fie sunt integrate în planurile de gestionare a deșeurilor prevăzute la articolul 28 sau în alte programe de politici de mediu, după caz, fie funcționează ca programe distincte. În cazul în care un astfel de program este integrat în planul de gestionare a deșeurilor sau în alte programe, măsurile de prevenire a generării deșeurilor trebuie identificate clar.

(2) Programele menționate la alineatul (1) stabilesc obiective de prevenire a generării deșeurilor. Statele membre descriu măsurile de prevenire existente și evaluează utilitatea exemplurilor de măsuri indicate în anexa IV sau a altor măsuri corespunzătoare.

Scopul acestor obiective și măsuri este eliminarea legăturii dintre creșterea economică și impactul asupra mediului asociat cu generarea de deșeuri.

(3) Statele membre stabilesc valorile de referință calitative sau cantitative specifice adecvate pentru măsurile de prevenire a generării deșeurilor adoptate pentru a monitoriza și pentru a evalua progresul măsurilor și pot stabili și alte obiective calitative sau cantitative și indicatori specifici pe lângă cele prevăzute la alineatul (4), în același scop.

(4) Indicatorii pentru măsurile de prevenire a generării deșeurilor pot fi adoptați în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 39 alineatul (3).

(5) Comisia creează un sistem de schimb de informații privind cele mai bune practici în materie de prevenire a generării de deșeuri și elaborează orientări pentru asistarea statelor membre la pregătirea programelor.

*Articolul 30***Evaluarea și revizuirea planurilor și a programelor**

(1) Statele membre se asigură că planurile de gestionare a deșeurilor și programele de prevenire a generării deșeurilor sunt evaluate cel puțin o dată la șase ani și revizuite după caz și, acolo unde se aplică, în conformitate cu articolele 9 și 11.

(2) Agenția Europeană de Mediu este invitată să includă în raportul său anual un bilanț al progreselor realizate în completarea și punerea în aplicare a programelor de prevenire a generării deșeurilor.

*Articolul 31***Participarea publicului**

Statele membre asigură că părțile interesate și autoritățile relevante, precum și publicul larg au posibilitatea de a participa la elaborarea planurilor de gestionare a deșeurilor și a programelor de prevenire a generării deșeurilor și de a avea acces la acestea odată elaborate, în conformitate cu Directiva 2003/35/CE sau, dacă este relevant, cu Directiva 2001/42/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 iunie 2001 privind evaluarea efectelor anumitor planuri și programe asupra mediului⁽¹⁾. Acestea plasează planurile și programele pe o pagină de internet accesibilă publicului.

*Articolul 32***Cooperarea**

Statele membre cooperează, dacă este cazul, cu alte state membre interesate și cu Comisia la elaborarea planurilor de gestionare a deșeurilor și a programelor de prevenire a generării deșeurilor în conformitate cu articolele 28 și 29.

*Articolul 33***Informații care trebuie prezentate Comisiei**

(1) Statele membre informează Comisia cu privire la planurile de gestionare a deșeurilor și programele de prevenire a generării deșeurilor menționate la articolele 28 și 29 în momentul în care au fost adoptate și în cazul în care au survenit modificări importante în cadrul planurilor și programelor.

(2) Modalitatea de notificare a acestor informații cu privire la adoptarea și modificările de substanță survenite în cadrul acestor planuri și programe se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare prevăzută la articolul 39 alineatul (3).

⁽¹⁾ JO L 197, 21.7.2001, p. 30.

CAPITOLUL VI

CONTROALELE ȘI EVIDENȚA*Articolul 34***Controalele**

(1) Unitățile sau întreprinderile care efectuează operațiuni de tratare a deșeurilor, unitățile și întreprinderile profesionale de colectare sau transport de deșeuri, agenții, brokerii și producătorii de deșeuri periculoase fac obiectul unor controale periodice corespunzătoare efectuate de autoritățile competente.

(2) Controalele referitoare la operațiunile de colectare și de transport au în vedere originea, natura, cantitatea și destinația deșeurilor colectate și transportate.

(3) Statele membre pot ține seama de înregistrările efectuate în baza Schemei comunitare de management de mediu și audit (EMAS), în special în ceea ce privește frecvența și intensitatea controalelor.

*Articolul 35***Păstrarea evidenței**

(1) Unitățile și întreprinderile prevăzute la articolul 23 alineatul (1), producătorii de deșeuri periculoase și unitățile și întreprinderile specializate în colectarea și transportul de deșeuri periculoase sau care acționează în calitate de agenți sau brokeri de deșeuri periculoase țin o evidență cronologică a cantității, naturii și originii deșeurilor și, dacă este cazul, a destinației, a frecvenței colectării, a mijlocului de transport și a metodei de tratare prevăzute pentru deșeuri și, la cerere, pun aceste informații la dispoziția autorităților competente.

(2) În cazul deșeurilor periculoase, evidența se păstrează timp de cel puțin trei ani, cu excepția unităților și întreprinderilor de transport de deșeuri periculoase, care trebuie să țină o evidență timp de cel puțin 12 luni.

La cererea autorităților competente sau a unui deținător anterior, sunt furnizate documentele justificative conform cărora operațiunile de gestionare au fost efectuate.

(3) Statele membre pot solicita producătorilor de deșeuri nepericuloase să respecte alineatele (1) și (2).

Articolul 36

Punere în aplicare și sancțiuni

(1) Statele membre adoptă măsurile necesare pentru interzicerea abandonării, aruncării sau gestionării necontrolate a deșeurilor.

(2) Statele membre stabilesc regimul sancțiunilor aplicabile în cazul încălcării dispozițiilor prezentei directive și iau toate măsurile necesare pentru a se asigura că acestea sunt aplicate. Sancțiunile prevăzute trebuie să fie eficiente, proporționale și cu efect de descurajare.

CAPITOLUL VII

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 37

Raportarea și revizuirea

(1) La fiecare trei ani, statele membre informează Comisia, prin prezentarea unor rapoarte sectoriale în format electronic, în legătură cu punerea în aplicare a prezentei directive. Aceste rapoarte conțin, de asemenea, informații cu privire la gestionarea uleiurilor uzate și la progresele înregistrate în punerea în aplicare a programelor de prevenire a generării deșeurilor și, după caz, informații despre măsurile aplicabile, așa cum este prevăzut la articolul 8 privind responsabilitatea producătorului.

Raportul se întocmește pe baza unui chestionar sau a unei scheme stabilite de Comisie în conformitate cu procedura menționată la articolul 6 din Directiva 91/692/CEE a Consiliului din 23 decembrie 1991 de standardizare și raționalizare a rapoartelor privind aplicarea anumitor directive referitoare la mediu⁽¹⁾. Raportul este transmis Comisiei în termen de nouă luni de la încheierea perioadei de trei ani la care se referă.

(2) Comisia transmite chestionarul sau schema statelor membre cu șase luni înainte de începerea perioadei la care se referă raportul sectorial.

(3) Comisia publică un raport privind punerea în aplicare a prezentei directive în termen de nouă luni de la primirea rapoartelor sectoriale ale statelor membre în conformitate cu alineatul (1).

(4) În primul raport întocmit până la 12 decembrie 2014, Comisia reexaminează punerea în aplicare a prezentei directive, inclusiv reglementările în domeniul eficienței energetice, și prezintă, dacă este cazul, o propunere de revizuire. De asemenea, raportul evaluează programele de prevenire a generării deșeurilor existente în statele membre, obiectivele și

indicatorii și reexaminează oportunitatea introducerii, la nivel comunitar, a unor programe, inclusiv scheme de responsabilitate a producătorului pentru anumite fluxuri de deșeurii, obiective, indicatori și măsuri privind reciclarea, precum și operațiuni de valorificare de materiale și energie, care ar putea contribui la îndeplinirea mai eficientă a obiectivelor prevăzute la articolele 1 și 4.

Articolul 38

Interpretarea și adaptarea la progresul tehnic

(1) Comisia poate elabora orientări pentru interpretarea definițiilor noțiunilor de „valorificare” și „eliminare”.

Dacă este necesar, se precizează aplicarea formulei pentru instalațiile de incinerare menționate în anexa II, R1. Condițiile climatice locale, precum intensitatea frigului și nevoia de încălzire, pot fi luate în considerare în măsura în care acestea influențează cantitățile de energie care pot fi utilizate sau produse din punct de vedere tehnic sub formă de electricitate, căldură, vapori de răcire sau de prelucrare. Condițiile locale ale regiunilor ultra-periferice astfel cum sunt recunoscute în articolul 299 alineatul (2) al patrulea paragraf din tratat și ale teritoriilor menționate la articolul 25 din Actul de aderare din 1985 pot fi, de asemenea, luate în considerare. Această măsură destinată să modifice elementele neesențiale ale prezentei directive, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 39 alineatul (2).

(2) Anexele pot fi modificate în funcție de progresul tehnic și științific. Aceste măsuri, concepute pentru a modifica elementele neesențiale ale prezentei directive, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 39 alineatul (2).

Articolul 39

Procedura comitetului

(1) Comisia este asistată de un comitet.

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5a alineatele (1)-(4) și articolul 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8 din respectiva decizie.

(3) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolele 5 și 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8 din respectiva decizie.

Perioada prevăzută la articolul 5 alineatul (6) din Decizia 1999/468/CE se stabilește la trei luni.

⁽¹⁾ JO L 377, 31.12.1991, p. 48.

Articolul 40

Transpunerea

(1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 12 decembrie 2010.

Atunci când statele membre adoptă aceste acte, acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Modalitatea de efectuare a unor astfel de trimiteri se stabilește de către statele membre.

(2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 41

Abrogare și dispoziții tranzitorii

Directivele 75/439/CEE, 91/689/CEE și 2006/12/CE se abrogă de la 12 decembrie 2010.

Cu toate acestea, de la 12 decembrie 2008, se aplică următoarele dispoziții:

(a) în Directiva 75/439/CEE, la articolul 10, alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Metoda de referință pentru măsurare, în vederea determinării conținutului de PCB/PCT al uleiurilor uzate, se stabilește de către Comisie. Măsura respectivă, destinată să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 18 alineatul (4) din Directiva 2006/12/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 aprilie 2006 privind deșeurile (*).

(*) JO L 114, 27.4.2006, p. 9.”

(b) Directiva 91/689/CEE se modifică după cum urmează:

(i) La articolul 1, alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) În sensul prezentei directive «deșeurile periculoase» înseamnă:

— deșeurile clasificate ca deșeurile periculoase în conformitate cu lista stabilită prin Decizia Comisiei 2000/532/CE (*) pe baza Anexelor I și II ale prezentei Directive. Aceste deșeurile trebuie să prezinte una sau mai multe din caracteristicile specificate în Anexa III. Această listă ia în considerare

originea și compoziția deșeurilor și, dacă este cazul, valorile limită de concentrație. Această listă este revizuită periodic și, în cazul în care este necesar, revizuită. Măsurile, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive, prin completarea sa, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control prevăzută la articolul 18 alineatul (4) din Directiva 2006/12/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 aprilie 2006 privind deșeurile (**).

— orice alte deșeurile considerate de un stat membru ca prezentând una dintre caracteristicile specificate în Anexa III. Astfel de cazuri se comunică Comisiei și revizuite în vederea adaptării listei. Măsurile, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive, prin completarea sa, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control prevăzută la articolul 18 alineatul (4) din Directiva 2006/12/CE.

(*) JO L 226, 6.9.2000, p. 3.

(**) JO L 114, 27.4.2006, p. 9.”

(ii) Articolul 9 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 9

Măsurile necesare în vederea adaptării la progresul științific și tehnic a anexelor prezentei directive și în vederea revizuirii listei de deșeurile menționate la articolul 1 alineatul (4), destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive, printre altele prin completarea acesteia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 18 alineatul (4) din Directiva 2006/12/CE.”

(c) Directiva 2006/12/CE se modifică după cum urmează:

(i) La articolul 1, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) În sensul alineatului (1) litera (a), se aplică Decizia Comisiei 2000/532/CE (*) cuprinzând lista deșeurilor ce se încadrează în categoriile prevăzute în Anexa I. Această listă este revizuită periodic și, în cazul în care este necesar, revizuită. Măsurile destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive prin completarea acesteia se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 18 alineatul (4).

(*) JO L 226, 6.9.2000, p. 3.”

(ii) Articolul 17 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 17

Măsurile necesare în vederea adaptării la progresul științific și tehnic a anexelor, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 18 alineatul (4).”

(iii) La articolul 18, alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5a alineatele (1)-(4) și articolul 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8 din respectiva decizie.”

Trimiterile la directivele abrogate se interpretează ca trimiteri la prezenta directivă și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa V.

Articolul 42

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 43

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Strasbourg, 19 noiembrie 2008.

Pentru Parlamentul European

Președintele

H.-G. PÖTTERING

Pentru Consiliu

Președintele

J.-P. JOUYET

ANEXA I

OPERAȚIUNILE DE ELIMINARE

- D 1 Depozitarea în sau pe sol (de ex.: depozite de deșeuri etc.)
- D 2 Tratarea solului (de ex.: biodegradarea deșeurilor lichide sau nămoase în sol etc.)
- D 3 Injectarea în adâncime (de ex.: injectarea deșeurilor care pot fi pompate în puțuri, saline sau depozite geologice naturale etc.)
- D 4 Acumulare la suprafață (de ex.: depunerea de deșeuri lichide sau nămoase în bazine, iazuri sau lagune etc.)
- D 5 Depozite special construite (de ex.: depunerea în compartimente separate etanșe care sunt acoperite și izolate unele față de celelalte și față de mediul înconjurător etc.)
- D 6 Evacuarea într-o masă de apă, cu excepția mărilor/oceanelor
- D 7 Evacuarea în mări/oceane, inclusiv eliminarea în subsolul marin
- D 8 Tratarea biologică nemenționată în altă parte în prezenta anexă, care generează compuși sau mixturi finale eliminate prin intermediul unuia dintre procedeele numerotate de la D 1 la D 12
- D 9 Tratarea fizico-chimică nemenționată în altă parte în prezenta anexă, care generează compuși sau mixturi finale eliminate prin intermediul unuia dintre procedeele numerotate de la D 1 la D 12 (de ex.: evaporare, uscare, calcinare etc.)
- D 10 Incinerarea pe sol
- D 11 Incinerarea pe mare (*)
- D 12 Stocarea permanentă (de ex.: plasarea de recipiente într-o mină etc.)
- D 13 Amestecarea anterioară oricărei operațiuni numerotate de la D 1 la D 12 (**)
- D 14 Reambalarea anterioară oricărei operațiuni numerotate de la D 1 la D 13
- D 15 Stocarea înaintea oricărei operațiuni numerotate de la D1 la D14 (excluzând stocarea temporară, înaintea colectării, în zona de generare a deșeurilor) (***)

(*) Această operațiune este interzisă de legislația UE și de convenții internaționale.

(**) În cazul în care nu există nici un alt cod D corespunzător, aceasta include operațiunile preliminare înainte de eliminare, inclusiv preprocesarea, cum ar fi, printre altele, sortarea, sfărâmarea, compactarea, granulara, uscarea, mărunțirea uscată, condiționarea sau separarea înainte de supunerea la oricare dintre operațiunile numerotate de la D1 la D12.

(***) Stocare temporară înseamnă stocare preliminară în conformitate cu articolul 3 punctul 10.

ANEXA II

OPERAȚIUNI DE VALORIFICARE

- R 1 Întrebuintarea în principal drept combustibil sau ca altă sursă de energie (*)
- R 2 Valorificarea/regenerarea solvenților
- R 3 Reciclarea/valorificarea substanțelor organice care nu sunt utilizate ca solvenți (inclusiv compostarea și alte procese de transformare biologică) (**)
- R 4 Reciclarea/valorificarea metalelor și compușilor metalici
- R 5 Reciclarea/valorificarea altor materiale anorganice (***)
- R 6 Regenerarea acizilor sau a bazelor
- R 7 Valorificarea componentelor utilizați pentru reducerea poluării
- R 8 Valorificarea componentelor catalizatorilor
- R 9 Rerafinarea petrolului sau alte reutilizări ale petrolului
- R 10 Tratarea terenurilor având drept rezultat beneficii pentru agricultură sau ecologie
- R 11 Utilizarea deșeurilor obținute din oricare dintre operațiunile numerotate de la R 1 la R 10
- R 12 Schimbul de deșuri în vederea expunerii la oricare dintre operațiunile numerotate de la R 1 la R 11 (****)
- R 13 Stocarea deșeurilor înaintea oricărei operațiuni numerotate de la R 1 la R 12 (excluzând stocarea temporară, înaintea colectării, la situl unde a fost generat deșeurul) (*****)

(*) Aceasta include instalații de incinerare destinate în principal tratării deșeurilor municipale solide, numai în cazul în care randamentul lor energetic este egal sau mai mare decât:

— 0,60 pentru instalațiile care funcționează și sunt autorizate în conformitate cu legislația comunitară aplicabilă înainte de 1 ianuarie 2009,

— 0,65 pentru instalațiile autorizate după 31 decembrie 2008,

folosindu-se următoarea formulă:

$$\text{Eficiența energetică} = (E_p - (E_f + E_i)) / (0,97 \times (E_w + E_f))$$

unde:

E_p reprezintă producția anuală de energie sub formă de căldură sau electricitate. Aceasta este calculată înmulțind energia produsă sub formă de electricitate cu 2,6 și energia produsă sub formă de căldură pentru utilizare comercială (GJ/an) cu 1,1

E_f reprezintă consumul anual de energie al sistemului, provenită din combustibili, care contribuie la producția de aburi (GJ/an)

E_w reprezintă energia anuală conținută de deșeurile tratate, calculată pe baza valorii calorice nete inferioare a deșeurilor (GJ/an)

E_i reprezintă energia anuală importată, exclusiv E_w și E_f (GJ/an)

0,97 este un coeficient care reprezintă pierderile de energie datorate reziduurilor generate în urma incinerării și radierii.

Această formulă se aplică în conformitate cu documentul de referință privind cele mai bune tehnici existente pentru incinerarea deșeurilor.

(**) Aceasta include și gazeificarea și piroliza care folosesc componentele ca produse chimice.

(***) Aceasta include și tehnologiile de curățire a solului care au ca rezultat operațiuni de valorificare a solului și de reciclare a materialelor de construcție anorganice.

(****) În cazul în care nu există niciun alt cod R corespunzător, aceasta include operațiunile preliminare înainte de valorificare, inclusiv preprocesarea, cum ar fi, printre altele, demontarea, sortarea, sfărâmarea, compactarea, granulara, mărunțirea uscată, condiționarea, reambalarea, separarea și amestecarea înainte de supunerea la oricare dintre operațiunile numerotate de la R1 la R11.

(*****) Stocare temporară înseamnă stocare preliminară în conformitate cu articolul 3 punctul 10.

ANEXA III

PROPRIETĂȚI ALE DEȘEURILOR CARE FAC CA ACESTEA SĂ FIE PERICULOASE

- H 1 „Explozive”: substanțe și preparate care pot exploda sub efectul unei scântei sau care sunt mai sensibile la șocuri sau frecare decât dinitrobenzenul.
- H 2 „Oxidante”: substanțe și preparate care produc reacții puternic exoterme în contact cu alte substanțe, mai ales cu substanțe inflamabile.
- H 3-A „Foarte inflamabile”:
- substanțe și preparate lichide care au punctul de aprindere sub 21 °C (inclusiv lichide extrem de inflamabile), sau
 - substanțe și preparate care se pot încălzi până la aprinderea în contact cu aerul la temperatura ambiantă, fără aport de energie, sau
 - substanțe și preparate în stare solidă care se pot aprinde cu ușurință după un contact scurt cu o sursă de aprindere și care continuă să ardă sau să se consume și după îndepărtarea sursei de aprindere sau
 - substanțe și preparate gazoase care se inflamează în aer la presiune normală, sau
 - substanțe și preparate care, în contact cu apa sau cu aerul umed, produc gaze foarte inflamabile în cantități periculoase.
- H 3-B „Inflamabile”: substanțe și preparate lichide care au punctul de aprindere egal sau mai mare de 21 °C și mai mic sau egal cu 55 °C.
- H 4 „Iritante”: substanțele și preparatele necorozive care, prin contact imediat, prelungit sau repetat cu pielea sau cu mucoasa, pot provoca inflamații.
- H 5 „Nocive”: substanțe și preparate care, în cazul în care sunt inhalate sau ingerate sau pătrund prin piele, pot constitui riscuri limitate pentru sănătate.
- H 6 „Toxice”: substanțe și preparate (inclusiv substanțe și preparate foarte toxice) care, în cazul în care sunt inhalate sau ingerate sau pătrund prin piele, pot produce vătămări serioase, acute sau cronice pentru sănătate și pot fi chiar letale.
- H 7 „Cancerigene”: substanțe și preparate care, în cazul în care sunt inhalate sau ingerate sau pătrund prin piele, pot induce cancerul sau creșterea incidenței lui.
- H 8 „Corozive”: substanțe și preparate care pot distruge țesuturile vii la contactul cu acestea.
- H 9 „Infecțioase”: substanțe și preparate cu conținut de microorganisme viabile sau toxine ale acestora care sunt cunoscute ca producând boli la om sau la alte organisme vii.
- H 10 „Toxice pentru reproducere”: substanțe și preparate care, în cazul în care sunt inhalate sau ingerate sau pătrund prin piele, pot induce malformații congenitale neereditare sau creșterea incidenței acestora.
- H 11 „Mutagene”: substanțe și preparate care, în cazul în care sunt inhalate sau ingerate sau pătrund prin piele, pot produce defecte genetice ereditare sau creșterea incidenței acestora.
- H 12 Deșeuri care emit gaze toxice sau foarte toxice în contact cu apa, aerul sau un acid.
- H 13 (*) „Sensibilizante”: substanțe și preparate care, în cazul în care sunt inhalate sau pătrund prin piele, pot cauza o reacție de hipersensibilizare astfel încât expunerea ulterioară la substanța sau preparatul respectiv poate produce efecte nefaste caracteristice.
- H 14 „Ecotoxice”: deșeuri care prezintă sau pot prezenta riscuri imediate sau întârziate pentru unul sau mai multe sectoare ale mediului înconjurător.

(*) În măsura în care sunt disponibile metode de testare.

H 15 Deșeuri capabile prin orice mijloace, după eliminare, să producă altă substanță de exemplu, levigat, care posedă oricare din caracteristicile prezentate mai sus.

Observații

1. Atribuirea caracteristicilor de pericol „toxic” (și „foarte toxic”), „nociv”, „coroziv”, „iritant”, „cancerigen”, „toxic pentru reproducere”, „mutagen” și „ecotoxic” se bazează pe criteriile formulate în anexa VI la Directiva 67/548/CEE a Consiliului din 27 iunie 1967 privind apropierea actelor cu putere de lege și a actelor administrative referitoare la clasificarea, ambalarea și etichetarea substanțelor periculoase ⁽¹⁾.
2. Atunci când este cazul, se aplică valorile limită enumerate în anexele II și III din Directiva 1999/45/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind apropierea actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre referitoare la clasificarea, ambalarea și etichetarea preparatelor periculoase ⁽²⁾.

Metode de testare

Metodele care trebuie utilizate sunt descrise în anexa V la Directiva 67/548/CEE și în alte note relevante CEN.

⁽¹⁾ JO 196, 16.8.1967, p. 1.

⁽²⁾ JO L 200, 30.7.1999, p. 1.

ANEXA IV

EXEMPLE DE MĂSURI DE PREVENIRE A GENERĂRII DEȘEURILOR MENȚIONATE LA ARTICOLUL 29**Măsuri care pot afecta condițiile de bază referitoare la generarea de deșeuri**

1. Folosirea măsurilor de planificare sau a altor instrumente economice care promovează utilizarea eficientă a resurselor.
2. Promovarea cercetării și a dezvoltării în vederea realizării de produse și tehnologii mai curate și mai economice și distribuirea și utilizarea rezultatelor cercetării și dezvoltării.
3. Dezvoltarea unor indicatori eficienți și semnificativi ai presiunilor de mediu asociate generării de deșeuri cu scopul de a contribui la prevenirea generării de deșeuri la toate nivelurile, de la compararea produselor la nivel comunitar prin acțiuni ale autorităților locale până la nivel național.

Măsuri care pot afecta faza de proiectare, producție și distribuție

4. Promovarea eco-design-ului (integrarea sistematică a aspectelor de mediu în proiectarea produselor în scopul îmbunătățirii performanței de mediu a acestora pe toată durata ciclului lor de viață).
5. Furnizarea de informații privind tehnicile de prevenire a generării deșeurilor pentru a facilita punerea în aplicare a celor mai bune tehnici disponibile în funcție de industrie.
6. Organizarea de cursuri de formare pentru autoritățile competente privind includerea cerințelor privind prevenirea generării de deșeuri în autorizațiile eliberate în temeiul prezentei directive și al Directivei 96/61/CE.
7. Includerea de măsuri de prevenire a generării de deșeuri la instalațiile care nu intră sub incidența Directivei 96/61/CE. Unde este cazul, astfel de măsuri pot include evaluări sau planuri de prevenire a generării de deșeuri.
8. Organizarea de campanii de sensibilizare sau acordarea de ajutoare financiare, în luarea deciziilor sau alte tipuri de sprijin pentru întreprinderi. Aceste măsuri pot fi deosebit de eficiente în măsura în care sunt concepute și adaptate pentru întreprinderile mici și mijlocii și sunt aplicate în rețele de întreprinderi bine stabilite.
9. Utilizarea acordurilor voluntare, a grupurilor de consumatori/producători sau a negocierilor sectoriale pentru a încuraja întreprinderile sau operatorii din sectoarele de activitate interesate să își stabilească propriile planuri sau obiective privind prevenirea generării deșeurilor, sau să corecteze produsele sau ambalajele care generează prea multe deșeuri.
10. Promovarea unor sisteme certificate de gestionare a mediului, inclusiv EMAS și ISO 14001.

Măsuri care pot afecta faza de consum și de utilizare

11. Instrumente economice, cum ar fi stimulente pentru achiziții curate sau instituirea unei plăți obligatorii de către consumatori pentru un anumit articol sau un ambalaj care ar fi în mod normal furnizat gratuit.
12. Organizarea unor campanii de sensibilizare și de informare direcționate către publicul larg sau către o categorie specifică de consumatori.
13. Promovarea de eco-etichete recunoscute și de încredere.
14. Acorduri cu industria, cum ar fi, de exemplu, utilizarea unor grupuri de produse, ca acelea care sunt incluse în cadrul politicilor integrate ale produselor sau acorduri cu vânzătorii cu amănuntul privind furnizarea de informații referitoare la prevenirea generării deșeurilor și la produsele cu impact redus asupra mediului.
15. În contextul contractelor de achiziții publice și private, includerea unor criterii de protecție a mediului și de prevenire a generării deșeurilor în cererile de ofertă și în contracte, conform Manualului privind contractele de achiziții publice de mediu, publicat de Comisie la 29 octombrie 2004.
16. Încurajarea reutilizării și/sau a reparării produselor defecte sau a componentelor acestora, în special prin recurgerea la măsuri educative, economice, logistice sau a altor măsuri, cum ar fi sprijinirea sau înființarea unor centre și rețele acreditate de reparare și de reutilizare, în special în regiunile cu o densitate ridicată a populației.

ANEXA V

TABEL DE CORESPONDENȚĂ

Directiva 2006/12/CE	Prezenta directivă
Articolul 1 alineatul (1) litera (a)	Articolul 3 punctul 1
Articolul 1 alineatul (1) litera (b)	Articolul 3 punctul 5
Articolul 1 alineatul (1) litera (c)	Articolul 3 punctul 6
Articolul 1 alineatul (1) litera (d)	Articolul 3 punctul 9
Articolul 1 alineatul (1) litera (e)	Articolul 3 punctul 19
Articolul 1 alineatul (1) litera (f)	Articolul 3 punctul 15
Articolul 1 alineatul (1) litera (g)	Articolul 3 punctul 10
Articolul 1 alineatul (2)	Articolul 7
Articolul 2 alineatul (1)	Articolul 2 alineatul (1)
Articolul 2 alineatul (1) litera (a)	Articolul 2 alineatul (1) litera (a)
Articolul 2 alineatul (1) litera (b)	Articolul 2 alineatul (2)
Articolul 2 alineatul (1) litera (b) punctul (i)	Articolul 2 alineatul (1) litera (d)
Articolul 2 alineatul (1) litera (b) punctul (ii)	Articolul 2 alineatul (2) litera (d)
Articolul 2 alineatul (1) litera (b) punctul (iii)	Articolul 2 alineatul (1) litera (f) și articolul 2 alineatul (2) litera (c)
Articolul 2 alineatul (1) litera (b) punctul (iv)	Articolul 2 alineatul (2) litera (a)
Articolul 2 alineatul (1) litera (b) punctul (v)	Articolul 2 alineatul (1) litera (e)
Articolul 2 alineatul (2)	Articolul 2 alineatul (4)
Articolul 3 alineatul (1)	Articolul 4
Articolul 4 alineatul (1)	Articolul 13
Articolul 4 alineatul (2)	Articolul 36 alineatul (1)
Articolul 5	Articolul 16
Articolul 6	—
Articolul 7	Articolul 28
Articolul 8	Articolul 15
Articolul 9	Articolul 23
Articolul 10	Articolul 23
Articolul 11	Articolele 24 și 25
Articolul 12	Articolul 26
Articolul 13	Articolul 34
Articolul 14	Articolul 35
Articolul 15	Articolul 14
Articolul 16	Articolul 37
Articolul 17	Articolul 38
Articolul 18 alineatul (1)	Articolul 39 alineatul (1)

Directiva 2006/12/CE	Prezenta directivă
—	Articolul 39 alineatul (2)
Articolul 18 alineatul (2)	—
Articolul 18 alineatul (3)	Articolul 39 alineatul (3)
Articolul 19	Articolul 40
Articolul 20	—
Articolul 21	Articolul 42
Articolul 22	Articolul 43
Anexa I	—
Anexa IIA	Anexa I
Anexa IIB	Anexa II

Directiva 75/439/CEE	Prezenta directivă
Articolul 1 alineatul (1)	Articolul 3 punctul 18
Articolul 2	Articolele 13 și 21
Articolul 3 alineatele (1) și (2)	—
Articolul 3 alineatul (3)	Articolul 13
Articolul 4	Articolul 13
Articolul 5 alineatul (1)	—
Articolul 5 alineatul (2)	—
Articolul 5 alineatul (3)	—
Articolul 5 alineatul (4)	Articolele 26 și 34
Articolul 6	Articolul 23
Articolul 7 litera (a)	Articolul 13
Articolul 7 litera (b)	—
Articolul 8 alineatul (1)	—
Articolul 8 alineatul (2) litera (a)	—
Articolul 8 alineatul (2) litera (b)	—
Articolul 8 alineatul (3)	—
Articolul 9	—
Articolul 10 alineatul (1)	Articolul 18
Articolul 10 alineatul (2)	Articolul 13
Articolul 10 alineatele (3) și (4)	—
Articolul 10 alineatul (5)	Articolele 19, 21, 25, 34 și 35
Articolul 11	—
Articolul 12	Articolul 35
Articolul 13 alineatul (1)	Articolul 34

Directiva 75/439/CEE	Prezenta directivă
Articolul 13 alineatul (2)	—
Articolul 14	—
Articolul 15	—
Articolul 16	—
Articolul 17	—
Articolul 18	Articolul 37
Articolul 19	—
Articolul 20	—
Articolul 21	—
Articolul 22	—
Anexa I	—

Directiva 91/689/CEE	Prezenta directivă
Articolul 1 alineatul (1)	—
Articolul 1 alineatul (2)	—
Articolul 1 alineatul (3)	—
Articolul 1 alineatul (4)	Articolul 3 alineatul (2) și articolul 7
Articolul 1 alineatul (5)	Articolul 20
Articolul 2 alineatul (1)	Articolul 23
Articolul 2 alineatele (2)-(4)	Articolul 18
Articolul 3	Articolele 24, 25 și 26
Articolul 4 alineatul (1)	Articolul 34 alineatul (1)
Articolul 4 alineatele (2) și (3)	Articolul 35
Articolul 5 alineatul (1)	Articolul 19 alineatul (1)
Articolul 5 alineatul (2)	Articolul 34 alineatul (2)
Articolul 5 alineatul (3)	Articolul 19 alineatul (2)
Articolul 6	Articolul 28
Articolul 7	—
Articolul 8	—
Articolul 9	—
Articolul 10	—
Articolul 11	—
Articolul 12	—
Anexele I și II	—
Anexa III	Anexa III